

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

PE MARILE ȘANTIERE ALE PATRIEI

GALAȚI: Se pregătește
matca fluviului de oțel

Tumulul muncii susținute se simte în orice colțor pe vasta întindere pe care au început să se profileze primele obiective ale Combinatului siderurgic din Galați, cărui a fost atribuit numele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ceea ce te impresionează la prima vedere este mărimea, ritmul trepidant în care se desfășoară lucrările. Autobasculante încărcate cu piese grele de zeci de tone; excavatoare și buldozere, într-o activitate necontenită, pregătesc temelia obiectivelor proiectate.

Unul dintre obiectivele principale aflate în construcție este laminorul de tablă groasă. Aici sunt concentrate cadre de constructori cu experiență, oameni cu îndelungată activitate pe marile șantiere. În sute de puncte de lucru, într-o strânsă colaborare, constructorii laminorului își unesc eforturile pentru îndeplinirea în mod exemplar a sarcinilor ce le revin. În zona cuptoarelor adânci, lucrările sunt conduse de inginer V. Bocăneală. Prezent tot timpul în mijlocul montajelor, inginerul participă la toate operațiile care necesită o răspundere deosebită.

Ritmul de lucru este bun peste tot în această zonă — ne asigură inginerul — și avem toate condițiile de a termina lucrările principale cu 5 zile mai devreme, așa cum ne-am angajat.

În altă parte a laminorului de tablă groasă, l-am întâlnit pe tovarășul Ion Gheorghe, unul dintre constructorii de nădejde de pe șantier. El conduce o brigadă — de fierari-betonisti, ale cărei lucrări au primit până acum calificative foarte bune.

Calitatea lucrărilor în brigada noastră — ne spune tovarășul Ion Gheorghe — este strins legată de îndeplinirea ritmică a planului. Fiind în avans față de plan, noi creăm front de lucru mai devreme pentru celelalte categorii de muncitori care participă la construcția laminorului. Așa că dorim să terminăm cele trei tronsoane la care lucrăm în prezent cu 10 zile mai înainte de data planificată.

Multe din lucrările de la cele trei săli de mașini au fost îndeplinite de tovarășii Constantin Horeangă, Radu Ailincăi, Ion Moraru, C. Moise. Oamenii acestia, alături de alte sute de constructori, animați de o înaltă răspundere, îndeplinesc toate lucrările la un nivel tehnic superior.

În vecinătatea hălei laminorului de tablă se înșiră două rânduri de stâlpi metalici. Sunt primele jaloane ale unui nou obiectiv început în cursul lunii martie: turnătorii mixte. Aici am cunoscut pe macaragiu Victor Lăzărescu, pe montorul Gh. Udrișu, pe maistrul N. Bertăli și pe alți constructori. Ei ne-au declarat că își vor înzeca eforturile spre a duce la bun sfârșit lucrările de la acest obiectiv important.

De la tovarășul Cezar Năstase, șeful serviciului planificării de la Întreprinderea de utilaje siderurgice și construcții metalice, am aflat unele date din munca acestui colectiv. În ultimul timp, în secțiile Întreprinderii s-au montat mașini noi pentru tăiat metale, pentru ondulat benzii la rece și alte instalații moderne, care sporesc volumul de utilaje ce se produc aici pentru combinatul siderurgic.

Pe inginerul Romulus Antonescu de la filiala IPROMET l-am întâlnit

în mijlocul unui grup de constructori discutând detaliile unor amplasamente de mașini și utilaje. Asemenea consultații între proiectanți și constructori au devenit o regulă staționară aici pe șantier, fiind un mijloc eficient de rezolvare operativă a problemelor ce le ridică construcția combinatului.

La înălțarea acestui important obiectiv industrial, participă și colectivele unor mari uzine din țară. Zilnic, la rampa de descărcare, sosesc zeci de vagoane cu mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, destinate înzestrării combinatului.

Progresul pe care l-a înregistrat industria noastră — ne spunea tovarășul Al. Darziu, inginerul șef al combinatului — este evidențiat de calitatea superioară a echipamentului tehnic pe care îl primim de la uzinele din țară. În ultimele zile, sutele de tone de utilaje pe care le-am primit de la uzinele „23 August” — București, „Progresul” — Brăila, de la Uzinele Bogea, de la fabrica „Independența” — Sibiu și din alte părți ne-au demonstrat eforturile ce le depun colectivele respective pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le au în această direcție.

Aici, unde se construiește unul dintre cele mai importante obiective industriale ale patriei, care în final va asigura anual 4 milioane tone de oțel, munca se desfășoară într-un ritm susținut. Acest ritm confirmă legământul constructorilor Combinatului siderurgic de a-și înzeca eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce le-au fost încredințate.

L. BASSERO
correspondentul „României Libere”

În acest număr:

• Un cuprinzător schimb
de experiență

În acest material, acad. REMUS RĂDULEȚ, prof. GH. BĂRĂNESCU, prof. M. MARINESCU, și C. NAGY ne vorbesc despre sesiunea științifică a Institutului energetic al Academiei R.P.R.

(Pag. a 2-a)

• În orașul
cu 5000 de străzi

Reportaj semnat de
VASILE NICOROVICI

(Pag. a 3-a)

„MERIDIANE” — se intitulă
pagina a IV-a a ziarului unde
publicăm:

CORRESPONDENȚA DIN
VIETNAMUL DE SUD

• „Inelele” din jurul
Saigonului

transmisă de
WILFRED BURCHETT

• În culisele
diplomației
engleze din anii '30• Noul aparat de zbor
„TU-134”

NOUTĂȚILE ZILEI

Cu planul trimestrial
îndeplinit

Desfășurind o însuflețită întrecere socialistă, organizând mai bine producția, colectivele a numeroase întreprinderi industriale și-au îndeplinit înainte de termen sarcinile de producție ce le reveneau pe primul trimestru al anului. Ultimele vești sosite la redacție ne vestesc că noi colective raportează realizarea acestui important succes. Printre acestea se numără:

- COMBINATUL CHIMIC DIN FĂGĂRAȘ;
- FURNALIȘII DIN CĂLAN;
- TRUSTUL REGIONAL DE CONSTRUCȚII ȘI COMBINATUL DE INDUSTRIALIZARE A LEMNULUI DIN BACĂU;
- FABRICA DE TANANȚI „ARGESUL” DIN PITEȘTI;
- ÎNTEPRINDEREA FORESTIERĂ DIN CIMPINA;
- UZINA DE REPARAȚII BOTOȘANI;
- „HIDROMECHANICA” DIN BRAȘOV.

Îmbunătățirea deservirii
pe traseele I. R. T. A.

În cursul acestui an, capacitatea și condițiile de transport pe traseele I.R.T.A. vor fi substanțial îmbunătățite. Parcul de vehicule destinat călătorilor s-a mărit numai în primul trimestru prezent cu aproximativ 350 de mașini „Autobuzul”, de mare capacitate, sporul pe 1965 urmînd să fie, față de anul trecut, de circa 28 la sută. Vor lua ființă 60 de noi linii iar alte 35 vor fi prelungite. Rețeaua I.R.T.A. pe întreaga țară va crește astfel cu aproximativ 800 de km. Cursele existente vor fi suplimentate cu alte peste 100.

Se va realiza un nou indicator de kilometraj, cuprinzînd toate categoriile de șosele: naționale, regionale, raionale și comunale.

CUM VA FI VREMEA ?

Pentru zilele de 29, 30 și 31 martie, se anunță următorul timp probabil: După o răcire treptată, vremea se încălzește ușor. Căldura va fi variabilă. Va ploua local. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura staționară la început, apoi în creștere ușoară. Minimele vor oscila între minus 3 și plus 7 grade, iar maximele între 6 și 16 grade.

Instantaneu de martie: chiar dacă vremea nu e totdeauna prielnică, primii amatori de canotaj și-au făcut apariția pe lacuri
Foto: ION POPOVICI

Pe scurt
de la corespondenții noștri

CLUJ — Prin grija Întreprinderii regionale balneo-climate, Cluj la toate cele 24 cabane, case de odihnă și stațiuni balneare din regiune au fost efectuate importante lucrări pregătitoare în vederea sezonului de primăvară și vară.

Pitoreașca așezare din zona preorășenească a Clujului, pădurea Făget, s-a îmbogățit recent cu o nouă și modernă cabană. La Singirgiu s-a terminat construcția unei noi săli de mese, iar casele de odihnă de la Valea Vinului și Colibița au fost înzestrate cu mobilă nouă.

Lucrări asemănătoare au mai fost efectuate și la vilele din Cojoșca, la cabana Cheile Turzii precum și la alte numeroase puncte turistice.

GALAȚI — Constructorii de nave de la Șantierul naval Brăila au lansat la apă, cu 5 zile înainte de termen cel de al doilea șlep de 1000 tone construit în acest an. În această peri-

oadă, se află în diferite stadii de construcție și alte vase, majoritatea fiind destinate exploatarea stufului din Delta Dunării.

Constructorii din CONSTANȚA au trecut zilele acestea la finisarea altor 220 de apartamente din microralonul Tomis 2. Aici au fost date în folosință de la începutul anului și pînă acum 450 de apartamente.

ORADEA — La Oradea au fost luate noi măsuri pentru a pune în valoare apele termale cu proprietăți curative deosebite, descoperite recent la marginea orașului. Astfel, a început construcția a două bazine — din cele patru cît se vor construi aici în suprafață de 2000 metri pătrați. Acestea vor fi legate cu bazinul acoperit pentru a putea fi utilizate în toate anotimpurile. Tot aici va fi amenajată o plajă spațioasă și va fi construit un complex de vestiare.

Medicamente realizate de Institutul de cercetări
chimico-farmaceutice

În urma experimentărilor efectuate în cadrul Institutului de cercetări chimico-farmaceutice au fost obținute o serie de noi medicamente. Printre acestea se află Clordiazepoxidul (corespunzător produsului străin Librium), care poate fi folosit în tratarea tuturor formelor de anxietate și tensiune psihică, avînd un rol calmant. El se deosebește de celelalte medicamente psihotrope obținute pe bază de fenotiazină, fiind mult mai puțin toxic și deci mai bine suportat de organism. Datorită contribuțiilor aduse de colectivul de cercetare al Institutului, procedeul elaborat pentru obținerea produsului conduce la randamente duble

față de cele menționate în literatura de specialitate, fapt care a determinat de altfel și brevetarea acestui nou procedeu. Clordiazepoxidul urmează să fie pus în circulație la dispoziția unităților farmaceutice, fiind produs de fabrica „Terapia”-Cluj.

Un alt medicament, recent obținut, este și Ciclofosamidă, indicat în tratamentul neoplazilor. Procedeul de obținere a acestui produs realizat în cadrul Institutului de cercetări chimico-farmaceutice, aduce o serie de simplificări în raport cu cele care sînt descrise în literatura de specialitate, simplificări ce fac ca realizarea lui să prezinte avantaje din punct

de vedere industrial. Acest produs a fost și el brevetat și va fi livrat clinicilor de specialitate de la fabrica de antibiotice din Iași. Un medicament solicitat în ultima vreme în tratamentul aterosclerozei și cu acțiune hipocolesterolemizantă este mucopolizaharidul de tip Ateroid. Procedeul de obținere a acestui medicament, realizat de Institutul de cercetări chimico-farmaceutice, face ca acest nou produs să valorifice materiile prime indigene în suficientă măsură, realizând pînă acum și totodată conduce la un produs cu calități terapeutice corespunzătoare. Noul preparat va fi produs de fabrica „Biofarm”.

Hidrocentrala
„Gheorghe Gheorghiu-Dej”

PITEȘTI (coresp. R. L.). — Constructorii de pe șantierul hidrocentral „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, de pe Argeș muncesc în aceste zile cu avînt sporit. Pe graficele de întrecere ei consemnează zilnic noi fapte privind realizarea în termen a obiectivelor planificate. Betonisti au turnat ieri în corpul masivului baraj Vidraru cel de-al 240 000-lea metru cub de beton, iar echipa lui Ferent Barta a terminat betonarea celulelor electrice de la turbinele I și II. Tot ieri s-au turnat ultimii metri cubi de beton la fundațiile turbinei nr. 4 și la aspiratoarele din centrala subterană.

Succese importante se obțin și la alte locuri de muncă. Apele râului Topolog au fost deviate pe un canal, iar pe râul Doamnei au început lucrările de excavări în vederea ridicării barajului.

Combinatul chimic Craiova

CRAIOVA (coresp. R. L.). Pe șantierul Combinatului chimic constructorii și montorii au avansat cu mult lucrările de montaj. După cum ne-a declarat inginerul Struțeanu, directorul tehnic al I.S.C.M., la fabrica de acetilenă a fost terminat montajul utilajelor de la platforma de oxidare, iar la instalațiile tehnologice se execută probele pe circuite, care preced începerea probelor tehnologice.

În cadrul fabricii de uree au fost terminate lucrările de construcții și se pregătește începerea montajului. Estacada, maeștrii de conducere termice și tehnologice a grupului organe are toți stâlpii montați iar fermele în proporție de 80 la sută, urmînd ca peste puțin timp să înceapă montajul complet.

Paralel cu lucrările la grupul organic, se continuă extinderea unităților grupului anorganic. Recent, s-au terminat lucrările de la agregatul nr. 2 de separare a aerului de la fabrica de oxigen, lucrări care se execută în cadrul celei de a doua etape.

În cadrul fabricii de amoniac au fost încheiate lucrările de centrare și montaj la compresorul nr. 3 azot, care face parte de asemenea din etapa a doua. În curînd urmează să se înceapă rodajul mecanic.

O GRĂDINĂ SUB
STICLĂ

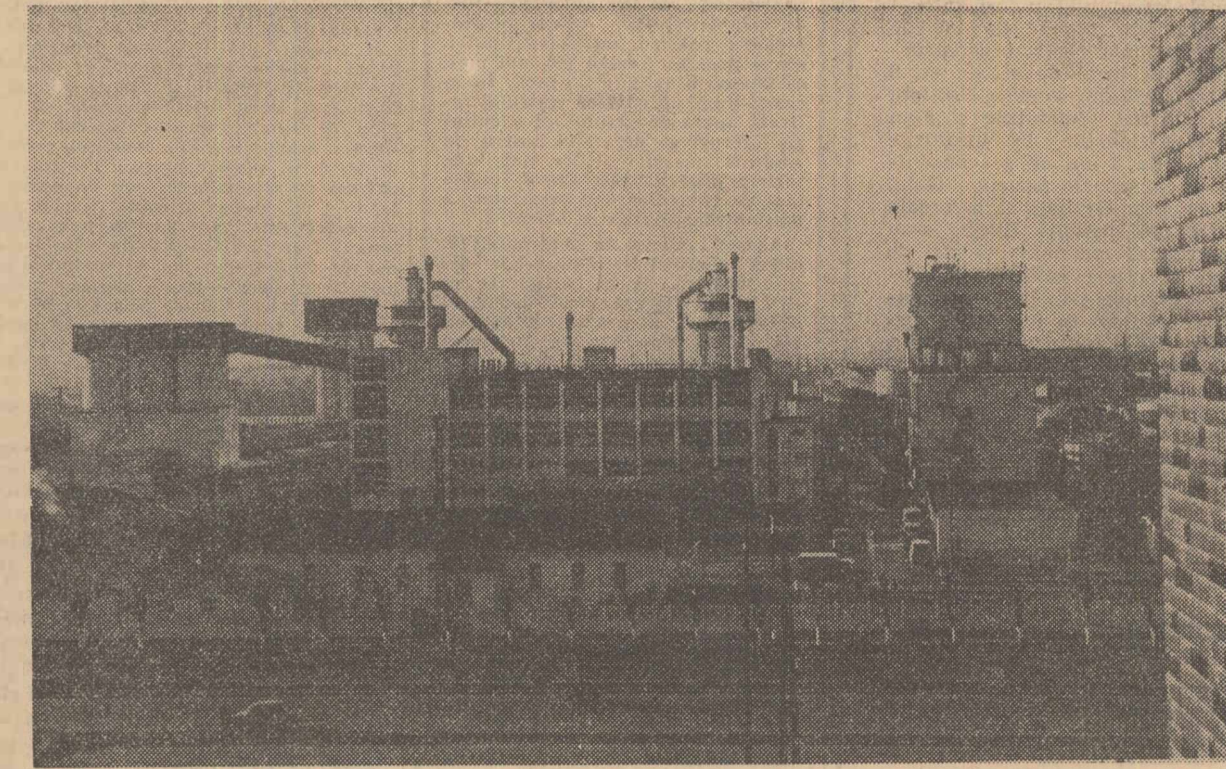
• Lungimea conductelor — cît distanța Arad-București • 86 de tone de roșii și 265 de tone de castraveți la hectar • Reglarea automată a căldurii și umidității

Cînd ieși din Arad, în hotarul cartierului Grădăștii, zărești o imensă grădină sub sticlă, cuprinzînd nu mai puțin de 22 de hectare de pîmînt. Pentru încălzirea acestor sere, se folosesc apele calde de la termocentrala orașului, situată la numai trei kilometri depărtare.

Cei trei factori de bază — căldura, umiditatea și aerisirea se reglează automat, cu ajutorul termohigrostatelor. Acestea sînt adevărații creieri artificiali care dirijează cu precizie clima din sere, creînd un regim optim de creștere și dezvoltare a roșiilor și castraveților — produsele principale de aici. Dar pentru a ne putea face cît de cît o idee despre dimensiunile instalațiilor acestor sere, amînim că numai lungimea conductelor prin care se

face distribuția căldurii este cît distanța Arad — București.

În această uriașă grădină sub sticlă, lucrează numai 11 ingineri, 12 tehnicieni și 60 de muncitori specializați în legumicultură, care efectuează mecanizat aproape toate procesele de producție. Pregătirea solului și a cuiburilor pentru plantatul roșiilor se face cu tractoare cu gabarit redus. Tot cu ajutorul lor se transportă îngrășmintele și recolta. Apoi, cu mașini moderne, electrice, de strîpșit se combat dăunătorii și bolile. Cu ajutorul unor instalații speciale se pregătește pîmîntul necesar fabricării ghivecelor nutritive, se prepară îngrășmintele organo-minerale sub formă lichidă, care se administrează plante-

lor prin instalația de ploaie artificială.

Cît privește organizarea muncii, 12 brigăzi se ocupă exclusiv de producție atunci cînd plantele sînt în cultură; alte 3 brigăzi sînt specializate după cum urmează: una, condusă de tehnicianul Ioan Leucutea, se ocupă de fertilizarea solului, ea luînd în strînsă colaborare cu personalul laboratorului de agrochimie, al cărui șef este ingi-

monstrează totodată marile posibilități de care dispune agricultura noastră socialistă.

Strădania oamenilor pentru perfecționarea continuă a tehnicii folosite se observă la fiecare pas. Instalația de îngrășare a solului cu soluții s-a construit chiar aici, în atelierelor serelor, sub îndrumarea lui Anton Fan, constînd, prin concepția și principiul lor de funcționare, un unicat în această direcție, datorită instalației respective, în loc de 12 oameni necesari pentru a lucra la îngrășarea unui hectar, acum sînt de ajuns doar 2. Mașina de combatere a dăunătorilor a funcționat inițial cu motor cu combustie internă; tehnicianul Ioan Bunda a transformat-o însă, acționînd-o electric, reducînd de 9 ori cheltuielile, eliminînd fumul și gazele din sere și transportul de combustibil. Și tot Ioan Bunda este autorul mașinii de făcut cuiburi, mașină purtată pe tractor, prin care s-a mecanizat și această operație.

O vizită făcută pe îndelete în sere te face să cunoști îndeaproape nu numai prezentul, ci și perspectiva. Este vorba despre alte 12 hectare cărora li se croiește de pe acum haina de sticlă ce va permite plantelor o luminozitate maximă pe orice anotimp, despre numeroasele anexe în faza de șantier.

„Iar un scurt popas la Întreprinderea „Fructexport” îți prilejuiește cîntarea unor scrisori sosite din Suedia, Norvegia, Danemarca, Anglia, Austria etc., în care diverse firme își exprimă aprecierea față de produsele irimice. Căci combinatul de sere din Arad a devenit o marcă cîntată și prețuită pentru sortimentul legumicol livrat, marcă care intrunește toate atribuțiile unei calități superioare.

VIRGIL LAZĂR
correspondentul „României Libere”

ÎN ÎNTECEREA PATRIOTICĂ, NOI OBIECTIVE

RI

gospodărire, pentru rezultatele deosebite dobîndite de sfaturile populare pe această linie, cu sprijinul larg al miilor de deputați, al milioanele de cetățeni. Se încheia atunci o etapă a întrecerii patriotice, dar obiectivele unei noi etape erau de acum stabilite în fiecare oraș, în fiecare comună.

Acum, cînd primăvara a sosit gospodarii se preocupă cu grija de rînduiala străzilor, de înfrumusețarea intrărilor în orașe, de aranjarea spațiilor verzi, de răsadurile ce vor da flori multicolore pentru zonele verzi din jurul blocurilor pentru grădiniile orașelor.

Din experiența bună dobîndită pînă acum în întrecerea patriotică sfaturile populare pot desprinde înfăptuiri de preț pentru activitatea ce o au de desăsurat de acum încolo pe această linie.

În primul rînd e vorba despre asigurarea posibilităților de realizare a obiectivelor fixate în

plan, fie că se referă la kilometri de străzi pavate și modernizate, lucrări de canalizare sau extinderi de rețea electrică, fie că e vorba de metri pătrați ce reprezintă suprafețele parcurilor și grădinilor îngrijite. Multe, foarte multe din obiectivele gospodărești din planurile sfaturilor populare s-au îmbogățit — și, de altfel se vor îmbogăți mereu cu numeroase propuneri făcute de cetățeni în timpul campaniei electorale, propuneri pe care cei ce le-au făcut, le-au însoțit și de sugestii privitoare la modalitățile de îndeplinire, le-au însoțit și de angajamentele lor de a contribui, fiecare după puterea lui, la realizarea lor. Mii de asemenea propuneri se înfăptuiesc de acum, într-un sat sucevean — la Botuș, sau într-un oraș bănățean — la Sinnicla Mare, în orașele și satele regiunii Maramureș — unde s-au realizat deja, cu ajutorul cetățenilor, peste 500 din cele 2000 propuneri făcute în timpul campaniei electorale, în orașele și satele altor regiuni din țară.

Studind deci cu atenție posibilitățile de îndeplinire a acestor obiective gospodărești, luînd măsuri potrivite și operative, sprijinind munca deputaților, a comitetelor de cetățeni, a cetățenilor, sfaturile populare vor da

răspunsul concret, necesar pentru realizarea sarcinilor propuse în privința bunelor gospodării la orașelor și satelor.

Sfaturile populare le este bine cunoscută importanța pe care o are în desfășurarea întrecerii patriotice activitatea comisiilor permanente, a comitetelor de cetățeni, a comitetelor de locatari și mai ales cît de importantă este colaborarea, realizată desigur sub îndrumarea și prin grija sfaturilor populare orășenești, la nivelul circumscripției electorale unde organizarea de partid a cartierului, deputatul, se bazează în rezolvarea treburilor gospodărești pe sprijinul tuturor cetățenilor cuprinși în aceste forme ale activității obștești.

Multe din obiectivele întrecerii patriotice pe acest an sînt de acum pe cale de a fi realizate. Dar cele mai multe urmează a fi îndeplinite de aici înainte. Sînt multe lucruri noi de realizat, multe obiective gospodărești care vor adăuga înfăptuirii orașelor și satelor un plus de frumusețe, de prospețime. Realizările gospodărești vor întregi înfăptuirile de seamă pe tărîmul dezvoltării economice, sociale, culturale, rod al politicii partidului pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea poporului.

ÎN ORASUL CU 5000 DE STRĂZI

— Știi cât e din Popa Nan pînă aici ?
— Mult nu-i, un ceas de drum.
— Nuuu, e mai mult, tăticule ! E cale de o viață de om.

(Dialog dintr-o comedie tragică a lui George Mihail Zamfirescu).

„Școala a început să funcționeze în septembrie. E destinată ciclului de clase I—VIII și a căpătat numărul 96”

Microrai, microrai, microrai, microrai... De cîțiva ani încoace, de cînd cu sistematizarea orașelor, cuvîntul acesta, a căpătat o notorietate, care a depășit cerul specialiștilor. Se proiectează microrai, se construiesc microrai, orașele se microrai. În ultimă instanță, Bucureștiul de mine va fi format din microrai.

Dar în fond ce este microraiul ? Pe scurt : cea mai simplă celulă urbanistică. Urbanisti nu mai trasează simple artere de circulație și zone, ca să dea chip nou unui oraș. Ei alătură, unul lângă altul, microrai. Microraiul vrea să dea orașului modern, zgometos, enervant, alcătuit din contraste, „tenticular”, — liniște, aerul curat, intimitatea. Prin microraiul nu trec drumuri cu trafic intens. În interiorul său sînt spații verzi, alei, locuri de joacă pentru copii. Populația lui, de la 6000 la 12000 de suflete, are la dispoziția ei, magazine alimentare, chioscuri, centre de sifoane, magazine cu fructe și zarzavaturi, rebutitoare pentru aprovizionarea zilnică. Microraiul nu înseamnă și oraș care se repetă identic, ca structură și confort, — bineînțeles în deosebite forme arhitecturale, — de la margine și pînă la centru. Ca entitate socială, microraiul creează noi afinități. Locuitorii lui încep să se cunoască de mici, de la joacă, se împrietenesce.

Toate acestea le-am citit, le știam bine, dar nu le văzusem. La București, pe timpul cînd întreprindeam această aventură de reporter pe străzile lui, microraiurile erau pe planșetele arhitecților și în curs de construcție. Așa că e de la sine înțeles interesul stîrnit de știrea că undeva, pe Olteniei, e și ca și terminat un microrai, numit Sergent Nițu Vasile. A doua zi eram acolo, în ciuda unui ger aspru de ianuarie. M-a întâmpinat un rînd de blocuri, dispuse în semicerc, viu colorate, ca o paletă veselă, chiar în acest anotimp sumbru. În continuare altele, înalte, închideau circumferința clădită, în mijlocul căreia, o construcție modernă, cu multe geamuri, înconjurată de o curte mare, — școala elementară. Dar forfota șantierului încă nu se potolise. Cîteva blocuri, și cele trei centre comerciale, trebuiau să capete ultima fătuială. Barăcile de lemn, ale constructorilor, circulația basculantelor, niște case, rămase nedemolate, reprezentînd porțiuni de străzi ale vechiului cartier, alături de clădirile moderne, dădeau peisajului un aer hibrid și bizar. Eram, după cît se vede, încă departe de imaginea microraiului, în plenitudinea lui „clasică”.

Dar ce era să fac ? Să renunț la reportaj ? De ce ? În fond, microraiul, ca unitate urbanistică, era ca și încheiat. Școala funcționa. Aici, în recreații răsunau vocile copiilor. M-am hotărît să mă apuc de lucru. Am lăsat altor confrăți prilejul fericit de a descrie această unitate urbanistică, mai tîrziu, cînd barăcile și basculantele vor dispărea, cînd vechile case vor fi des-făcute, lăsînd loc pentru alei și zona verde, cînd la magazinul alimentar vor veni gospodine cu sacose, iar bărbaii își vor da înlînire la o bere în restaurantul cu geamuri mari, cît tot peretele, cînd școlarii de azi... Dar să nu anticipăm. Și ziua aceasta, a genezei, își are farmecul ei. Deci la fapte !

Am cercetat carnetul. Îmi notasem, înainte de a veni, cîteva întrebări. Prima : Cum e viața în microrai ? Încep să notez din ceea ce reiese la întîia aruncătură de ochi și din întîile contacte cu „microraieniștii”. Cum să fie

viața ? Normală. Microraiul e un ade-vărat orașel. Are circa zece mii de locuitori. În cele patru centrale termice arde focul. Apa încălzită e trimisă spre apartamente. Gospodinele fac de mîncare, bărbaii vin și pleacă la serviciu. Școala a început să funcționeze din septembrie. E destinată ciclului de clase I—VIII și a căpătat numărul 96. Comitele de bloc se întîlesc pentru a soluționa probleme de interes comun.

Altă întrebare : Cine sînt locuitorii microraiului și cu ce se ocupă ei ? M-am dus cum era firesc la administrație, ca să capăt relații, dar funcționarul de acolo, om lipsit de simțul curiozității, a ridicat din umeri. În cele din urmă și-a adus aminte că „are un tabel”. Tabelul era interesant. De aceea am preferat să transcriu din el, fără a cere alte relații. Deci, iată ce ocupații au locatarii microraiului, după tabel : muncitor la „23 August”, zugrav-vopsitor, inginer, șofer, avocat, pensionar, funcționar P.T.T., compozitor, educatoare la grădiniță, operator-chimist la „Danubiana” etc. O lume foarte diversă. În care trebuie să pătrund. Lucrul acesta necesita vizite. Le voi face după-amiază, cînd locuitorii se vor întoarce de la muncă.

Pînă atunci mai e timp. Să răspund la altă întrebare : Ce sare în ochi la prima vedere ?

M-a frapat ritmul de populare a microraiului, în curs de un singur an. În februarie avea 1294 de locuitori, în august — 2017, în octombrie — 4343, în decembrie — 8179, iar după puțin timp — zece mii. E formidabil ! Să trăiești undeva, într-un loc, unde la cîteva luni numărul vecinilor se dublează și într-un an se înzeceste, iată o împrejurare la care nici nu m-aș fi gîndit.

Pătrund în clădirea școlii, a cărei larmă îmi stîrnise interesul o dată cu o droaie de prichindei. La intrare ei își scot ghețele și își pun

papucii de pîslă. Totul e nou aici, curat, strălucind ca un pahar de cristal. Coridoare lungi, în care pătrunde multă lumină, avînd în mijloc un covor de linoaleum, iar pe pereți desene lucrate de elevi. În fața cancelariei, ghivece cu mari plante tropicale. Profesorii, tineri ori bătrîni, sînt transferați de la alte școli din București. Tuturor le e comun entuziasmul. Directorul, tînăr profesor de naturale, e un fanatic, în sens pozitiv. Vrea de la început chiar, ca școala pe care o conduce să nu poarte pecetea periferiei. Deși se află într-un cartier marginal, ea se înscrie în perimetrul Bucureștiului nou, prevăzut a fi un oraș fără periferii. E o laudabilă stăruință ale cărei roade au pierguit mai de vreme decît ar fi fost de așteptat.

Curățenia e respectată cu sfințenie. Școlarii li se cere o ținută corectă și îngrijită. Doar la cîteva luni de la inaugurare, școala a fost înzestrată cu tot ce e necesar unei instituții moderne : laboratoare de fizică și naturale, aparat de proiecție sonor pe bandă îngustă. Mai mult, construcția nouă a început să aibă un aspect aparte, cald, personal, datorită desenelor expuse, a plantelor de pe coridoare sau a unor detalii pitorești, cum ar fi iepurașul găzduit în laboratorul de „naturale”, căruia copiii îi aduc zilnic de mîncare. Pen-

tru ei școala nr. 96 a devenit „școala noastră”.

Lucrul e remarcabil nu numai pentru că școala e nouă și abia își formează personalitatea și tradițiile proprii, dar și fiindcă aflulul de elevi noi e cu totul obișnuit. Îndată ce familia capătă un apartament în „Sergent Vasile Nițu”, evenimentul se reflectă și în cataloagele școlii. Zilnic populația ei de prichindei sporește cu încă vreo cîțiva. După un timp, băncile și cataloagele cîte unei clase devin neîncăpătoare. Atunci, elevii sînt împărțiți în două, o parte din ei se mută, formează o nouă clasă, cataloagele sînt refăcute. Școala e într-o continuă fierbere.

În septembrie au fost 600 de elevi, iar în ziua vizitei mele, pe la sfîrșitul lui ianuarie, — 1050. Mai exact, poate chiar 1051. Fiindcă, odată cu mine a intrat o femeie cu un copil de mină, să-i facă înscrierea. Băiatul venea din cartierul „23 August” și era bucurios că se înscrie la o școală nouă.

Dar trebuie, cu regret, să-mi iau rămas bun. Se făcuse ora de mers în vizite.

Am bătut la ușa apartamentului 21 din blocul 6, scara 2. Mi-a deschis un bărbat tînăr, subțirețec. Cînd i-am spus ce doresc, m-a poftit înăuntru. Camera unde am ajuns era pusă la punct, lună, ca și cum omul ar fi știut dinainte că-l va pica un reporter. Mobilă nouă, cum poți vedea și în magazine, — studio, masă, toaletă, fotolii. Într-un colț, televizorul. De față, e și, nițel ruginată, gospodina, o pîlesăncă chipeșă, într-o haină de casă, cu culoarea vișinei, cu flori mari. Bărbatul lucrează la o tipografie, ca zetar. Sînt mulțumit de locuința lor și mi-am povestit pe unde au mai locuit pînă atunci. Aș mai fi stat de vorbă cu ei — tipograful era om fin, ciit, — dar am înțeles că au bilete la cinematograful și m-am retras, cu toate că ei ar fi renunțat la spectacol.

Bat la ușa apartamentului 15, din blocul 5. Îmi deschide un ins înalt, cu mustați. Spre surprinderea mea mă lasă să intru, fără să intrebe ce doresc. Poate că m-a luat drept altul, pe care-l aștepta. Nici acum nu-mi pot explica gestul său de atunci. Omul e mecanic de întreținere la fabrica de chibrituri din Filaret. Nevastă-sa lucra tot acolo, ca mașinistă. Acum era în schimb. Apartamentul e mobilat, ca și cel de dincolo, și e tot așa de curat. De față, mai era și „vecinul de la etajul de sus”, un tăbăcar venit în vizită înaintea mea. Picasem tocmai într-o discuție despre fotbal. Am aflat că gazda nu regreta vechea locuință, că aici, unde e azi microraiul, a fost mahalaua Puțul Înalt, „vai de capul ei, mai ales dacă dădea vreo ploaie”.

Am mai bătut și la alte uși. Mi-a deschis un bătrîn de 90 de ani, cizmar ieșit la pensie, care locuia cu o fată de a lui, vinzătoare la un magazin ; am stat de vorbă cu gospodine care spălau rufe, cu bărbai întorși nu de multde la lucru, am văzut copii care își făceau, cuminți, lecțiile.

Viața în microrai a început să se configureze, să capete consistență. Și nu oricum, ci în conformitate cu normele de viață specifice

socialismului. Comitele de bloc se întrunesc pentru a discuta despre grija

pentru locuințe, plata la timp a întreținerii, conviețuirea armonioasă a locatarilor. Cazuri de neînțelegere între vecini s-au mai întîmplat. Oamenii au venit de unde nici nu gîndești, fiecare cu apucăturile lui. Copiii sînt prea zburdanici și supără uneori pe vecini. Comitele caută să aplice diferențele prin bunăvoința părților.

E interesant de știut, cum se comportă copiii. Au organizat și ei un comitet. Fiecare a adus cîte o carte-două și au înghebat o bibliotecă, unde în orele cînd lumea se odihnește, copiii citesc. Cel care au televizor îi invită pe ceilalți, în vizită, cînd e „program pentru copii”.

Da. E interesant de știut cum se comportă copiii. Fiindcă ei vor fi locuitorii acestui oraș cu 5000 de străzi, ai Bucureștiului de mîine, organizat ca o suită de microrai. oane.

Vechiul București, în laturile sale de margine, era constituit și el din niște mici aglomerări urbane, numite mahalale, rînduite una lîngă alta de jur împrejurul său. Crîngași, Giulești, Grant, Floreasca, Obor, Ferentari, Dudești, Văcărești, Vergu, Vitan etc., fiecare cu cîte o culoare aparte, a ei, dar toate un fel de sate, unele mai sărăcăcioase, altele mai cuprinse, niște sate înnegrite de fum, cu populație pestriță, în haine cenușii. O lume cu stilul și poezia ei, aspră și crudă, răzvrătită și totuși închisă în propria cochiie, asta era mahalaua. Ea mătura și deretă Bucureștiul, îi trimitea flori și fete frumoase, și în schimb primea gunoaiele și gropile, umilinta. Disprețuită, ea la rîndul său disprețuia, constituind astfel unul din poli ai celui contrast social care caracterizau în trecut Capitala.

Nefind bucureștean decît prin adopțiune, originar din Moldova lui Creangă și Eminescu, a trebuit să fac apel la bunăvoința unui ghid avizat, pentru a coborî în timp. L-am găsit în persoana unui tovarăș de breasla, cu care, într-o zi de septembrie vizitasem vechiul centru comercial al Bucureștiului. Despre asta am scris într-un capitol anterior. Acum sub îndrumarea aceluiași ghid și pe seama aceluiași scuter continuam aventura, de acolo de unde am întrerupt-o, lîngă blocul turn de pe Splaiul Independenței. Aici urma să se ridice clădirea Senatului, dar s-a renunțat.—Îmi spuse el. Între pereții fundațiilor, ca niște catacombe, se aciuaseră vagabonzii, oamenii zvîrliti la marginea societății. Din cînd în cînd, poliția își aducea aminte de ei și organiza razii. Soseau niște dube, sergenții înconjurau catacombele și începea vînașoarea. Dar, hai să mergem mai departe !

Ne-am urcat pe scuter. — Ia-o prin Unirii — și de acolo, tot înainte, pe Chei, — mi-a spus el. Am cotit la stînga, peste Dimbovița, prin Căuzași, pînă am ajuns,

pe o stradă îngustă, care urca în pantă. „Negru Vodă” am citit în fugă. — Sîntem în Văcărești. Oprește, mi-a spus el. Am coborît și, urmîndu-l, am intrat într-o curte. Niște femei care spălau rufe, l-au întîmpinat ca pe un vechi cunoscut. Uite în casa asta am locuit. Era o casă cu multe încăperi, care corespundeau toate în curte, din acelea făcute, pe vremuri, pentru speculă. Patru pereți și o ușă, fiecare. El nu-mi explică prea multe, lăsînd să lucreze asupra mea imaginile concrete. Și ce era să-mi spună ? Vedeam singur. Înțelegeam.

Revolucția brutoare a desființat barierele care împărțeau Capitala în două. Disensiunea seculară între mahală și centru, între *faubourg* și *city*, între Bucureștiul sărac și Bucureștiul opulent, dispare mereu. Centrul și periferia au început să se interfereze printr-un complex fenomen de osmoză socială, cu neputință de realizat altădată.

Oamenii care muncesc în uzine au primit apartamente pe Victoriei și pe bulevard, acolo unde, pe vremea burțavermizilor chiria unei singure garsoniere echivala cu salariul lor pe cîteva luni. Pe de altă parte centrul Bucureștiului s-a revărsat în sens invers, prelungindu-și arterele cu construcții moderne, pe *Griviței*, pe *Ștefan cel Mare*, pe *Magistrădă*. E începutul unei opere mărețe, de asanare radicală a vestigiilor trecutului. Gropile pestilențiale Cuțarida, Floreasca, Vergului, unde se ascundeau hoții și se făcea comerț cu gunoaie, nu mai există. În locul cafenelelor cu biliard, acele mici tri-pouri de barbut, au apărut case de cultură și biblioteci. Ca să-ți cumperi o haină sau un pantof ca lumea nu trebuie să vii pînă la „Victoria”. Uzinele au devenit focare ale culturii, iar formațiile de artiști amatori din cluburile lor sînt o replică încontestabil superioară la adresa vechilor reviste de cartier.

Viața însăși a unui microrai, ca Sergent Nițu Vasile, în intimitatea căruia am pătruns, e semnificativă pentru acest fenomen de interferență, generatoare a unui nou climat demografic. Aș zice că modul de viață al locatarilor de acolo, stabiliți în niște case noi, în vechia mahală a Puțului Înalt nu diferă cu nimic de modul de a trăi al unor locatari, tot oameni ai muncii, stabiliți, să zicem, pe Magheru. Eugen Barbu, pe cînd era și reporter, a avut curiozitatea să cerceteze cîteva familii, cele 86, aflate într-un bloc vizavi de cinematograful „Patria”. El a întîlnit aici un electrician familist, care locuise într-un sub-sol pe *Theodor Speranția*. În apartamentul său, un interior civilizat, cu studio îmbrăcat în husă, fotografii de familie și bibelouri. O carte, *Anna Karenina*, lîngă veioză, deschisă la pagina 274, cu cutia pinzată a ochelarilor deasupra, relevează un întreg univers spiritual. Între timp sosește

și soția electricianului ; discuția se mută în domeniul teatrului, la ultimele piese văzute. Dar sună la ușă niște musafiri și reporterul trece într-un alt apartament. Aici, mobilierul, inventariat cu exactitate, — sifonier, studio, oglindă, covor etc., relevă condiția nouă a locatarului, care stătuse într-o cameră igrasioasă, pe *Intrarea Olteni*. Omul se descurcă bine și la întrebările despre cărți citite și spectacole văzute, copii dezghețați, curăței, nevasta învăță să gătească după manual.

În aceeași ordine de idei, m-aș referi și la cei cîțiva vecini ai unui prieten al meu, care locuiește într-un bloc enorm, cu 1500 de suflete, pe bulevardul Magheru, colț cu Piața Romană. Unul din ei, muncitor la „Semănătoarea”, cu nevastă foarte vrednică, are unul din cele mai frumos îngrijite apartamente din bloc. Mobilă nouă creează o ambianță atrăgătoare, împreună cu obiectele din casă și covoarele lucrate de harnica femeie. Copiii sînt curăț și învăț bine. Au locuit într-o casă scundă în Floreasca, dar și aceea frumos îngrijită, cu straturi de flori în grădină.

Unii din ei nu se rup cu totul din locurile de unde provin. Le-au mai rămas pe acolo rude și prieteni de care nu vor să se despartă nici în ruptul capului. Iar de aici rezultă noi interferențe omenești.

Sau altă întîmplare..

Mă aflam într-o zi în tramvaiul 23 și am surprins cu totul întîmplător o discuție între două fete. De la o stație de pe Bulevardul Muncii și pînă în centru n-au mai conținut cu vorba. — Știi că Nelu sau Gică s-a căsătorit ? — Cum să nu ? Nelu sau Gică e un băiat foarte bun. — Pe cine a luat ? — O fată foarte reușită. — O iubeste ? — Mai întreb ! Ea lucrează la o țesătorie. Nelu e strungar de precizie și ciștișă destul. I-a cumpărat și o haină de blană. Îi place s-o vadă frumos îmbrăcată. — Și cum se împacă ? Splendid. Merg la teatru, la film. Sînt mereu împreună.

Fetele discutau, poate naiv, poate prea în grabă de niște sentimente gîngăse, dar povestea în sine mi-a plăcut. Și acum cînd o reproduc, gîndul meu aleargă la vechea durere a domnișoarei Nastasia a lui G. M. Zamfirescu. Unde sînt Paraschi-va și Ionel, cu orizontul lor trivial ? Unde e lumea închisă în propria mizerie a periferiei de altădată ? Oamenii străbat astăzi distanțe mai mari decît drumul dintre mahalaua Veseliei și strada Popa Nan, fără să sacrifice, pentru aceasta, o viață de om.

Există un tip al bucureșteanului ? Dacă veți ține seamă de tot complexul de împrejurări istorice și sociale, care au concurat la formarea lui, dacă veți avea în vedere că omul Capitalei, oriunde s-ar afla, e însetat de arta și știința cea mai adîncă, e avid de tehnica superioară, preocupat de creșterea continuă și multilaterală a persoanei lui spirituale, la un nivel de preocupări comparabil cu al altor capitale moderne, — atunci veți alcătui singuri, fără îndoială, formula cea mai justă.

(Fragment dintr-un volum de reportaj în curs de apariție).

O stradă din noul cartier „Sergent Nițu Vasile”

Fotografii : MIHAI POPESCU

Correspondență din Vietnamul de sud

„INELELE” DIN JURUL SAIGONULUI

În intervalul dintre cele două vizite ale mele în Vietnamul de sud, în desfășurarea operațiilor militare a intervenit o fază nouă. Pierderile grele în efective și teritoriu (de unde aceste efective puteau să fie recrutate), înregistrate de comandamentul de la Saigon, ca și pierderea întregii inițiative în operațiunile militare l-au silit să-și retragă forțele pe poziții fixate, să le concentreze în mari unități de garnizoană spre a efectua operații de control, mai degrabă, decât de a încerca să ocupe teren. Unul din obiective pare să fie acela de a aduce fiecare localitate din anumite provincii sub tirul artileriei, staționată în diferite posturi fortificate din centrele de districte. De pildă, majoritatea sotelor din provincia My Tho, la sud de Saigon, sînt situate pe teritoriul controlat de Frontul de Eliberare Națională, dar fiecare sat se află, totodată, și sub bătaia artileriei de 155 și 105 mm a Saigonului, care din timp în timp deschide un foc concentrat din mai multe puncte simultan.

În jurul orașului Saigon chiar războiul devine tot mai intens pe zi ce trece. Comandamentul sud-vietnamez și „consilierii” săi încearcă să stabilească un „inel de oțel” de posturi puternice spre a „apăra” orașul și împrejurimile imediate ale acestuia și spre a respinge forțele Frontului de Eliberare de pe pozițiile lor avansate — care în unele puncte se află la o distanță de numai cinci sau șase kilometri de periferia capitalei. Locuitorii orașului Saigon sînt acum obișnuiți să audă bubuitul tunului aproape în fiecare noapte, în timp ce luptele continuă cu furie în jurul corziereelor marginșoare. Inelul de garnizoane trece în medie la o depărtare de 15 km de periferiile orașului. Un regiment staționat în Gia — Dinh, provincia care înconjoară Saigonul, are cite unul din cele trei batalioane ale sale blocat în astfel de posturi. Batalioanele sînt încercuite de forțe de guerilă, zi și noapte; trupele a-

parținind acestor batalioane nu pot să facă nici o mișcare, dar proiectilele lor de artilerie, da.

Armata de eliberare contracarează această tactică, operînd în unități mai mari și atacînd centrele de district și posturile militare importante — de obicei instalații complexe alcătuite din șapte sau opt puncte înfățișate — împotriva cărora ofensiva trebuie să fie desfășurată simultan. În astfel de acțiuni, tot ceea ce nu poate să fie luat este distrus, inclusiv piesele de artilerie, toate fortificațiile și amplasamentele pentru tunuri. Luptele se desfășoară tot mai mult pe aceeași linie. Comandamentul saigonez, înainte de înfrîngerea de la Binh-Gia, avea drept rezerve mobile strategice doar 11 batalioane de „soc”. Patru ale batalioane sînt staționate în orașul Saigon spre a face față demonstrațiilor politice și încercărilor de revoltă, perspective care provoacă o panică permanentă în cercurile conducătoare. Chiar aceste batalioane de „elită” nu pot acționa cu eficacitate. După cum a arătat lupta de la Binh-Gia, ele pot fi decimate de armata de eliberare în lupte care nu durează mai mult de aproximativ o oră. Comandamentul saigonez este în mod virtual incapabil să lanseze operațiuni de anvergură. Doar patru operațiuni mari, la care au participat mai mult de două regimente, au fost întreprinse în cursul anului 1964 — una dintre acestea era de natură defensivă — față de aproximativ 15 operațiuni în cursul anului 1963. În anul 1964 s-a sfîrșit și anul 1965 a început cu înfrîngerea dezastruoasă de la Binh-Gia.

Înfrîngerea de la Binh-Gia a fost mult mai gravă, decât importantele pierderi în oameni și materiale înregistrate. Există ceva despre care nu se vorbește prea mult. Orașul Saigon este considerat de regimul sud-vietnamez și sprijinitorii săi prea vulnerabil din cauza clasei sale muncitoare militante, a intelectualilor, studenților. Dar lucru

și mai important, căile de retragere din oraș pot fi ușor și pe de-a-n-tregul tăiate. În ultima vreme, s-a procedat la o trecere, în parte în secret, în parte pe față, spre Cap St. Jacques, a unei părți a anumitor instalații și birouri de unde, de pildă, personalul S.U.A. ar putea să fie ușor evacuat pe mare. Regiunea dintre Saigon și Cap St. Jacques a fost socotită o regiune sigură, ea fiind puternic populată cu refugiați catolici. (În provincia Long Ghanh, care se învecinează cu regiunea unde s-a dat lupta de la Binh-Gia, din populația de 150.000 de oameni, peste 100.000 sînt refugiați catolici, iar alți 30.000 sînt muncitori de pe plantăciile de cauciuc, care au imigrat din nord cu mult ani în urmă). Dar în timpul luptei, s-a constatat

nr. 2 și 15 au dovedit că există posibilitatea ca liniile de comunicație dintre Saigon și Cap St. Jacques să fie întrerupte în mod permanent. Acesta este motivul pentru care comandamentul de la Saigon a încercat întregului său corp de marină sarcina să pună această regiune sub control. Dar în această încercare el nu reușește, deoarece populația este împotriva sa.

În orașul Saigon chiar, potrivit spuselor celor veniți de acolo spre a mă întîlni, situația s-a schimbat în mod dramatic. Moralul administrației și al forțelor de poliție a scăzut la minimum, deoarece, după fiecare lovitură, noii stăpîni încep să aresteze pe cei care au slujit pe stăpîni precedent și trec posturile defuncte de cei arestați, ca recompensă pentru „serviciile efectuate”, alora care au ajutat la realizarea loviturii. Poliția a intrat considerabil în panică în urma atacurilor cu grenade împotriva acelor care s-au făcut prea noștii ca bătuși sau suprazaloși în urmărirea sprijinitorilor Frontului de Eliberare Națională. Am fost informat despre nenumerate cazuri în care studenți și alții, arestați în cursul numeroaselor ciocniri de stradă, au fost eliberați în secret, poliștii spunîndu-le: „Reține numele meu — adu-ți aminte că eu sînt cel care te eliberez!”

Sojia lui Huynh Tan Phat, arhitect la Saigon care este secretar general al Frontului de Eliberare, președinte al filialei din Saigon, pe nume Gia Dinh, a fost eliberat pe neașteptate în luna octombrie, după ce a petrecut cinci ani în închisoare. Ea a fost supusă unor adevărate torturi, deoarece era considerată ca un element „dur”, dintr-un grup de 41 de femei care au refuzat întotdeauna să sculțe drapelul republicii sau să participe la cursuri de indoctrinare. Acum director de închisoare care supraveghează operațiile de tortură, a invitat-o, la un moment dat, în biroul său și — după cum mi-a spus ea cînd am întîlnit-o la cîteva luni mai tîrziu — „a folosit o mulțime de cuvinte blinde cu privire la umanitate și la necesitatea de a reuni familiile etc. etc.”. Fără îndoială că și el se gîndea la viitor, viitor care el și cea mai mare parte a funcționarilor de la Saigon știu că nu aparține nici unui regim stabilit prin diferite lovituri — ci Frontului Național de Eliberare.

Cînd și cum se vor termina toate acestea constituie una din cele mai grele întrebări și nici unul din liderii politici și militari ai Frontului Național de Eliberare cu care am stat de vorbă nu a fost dispus să se angajeze cu un răspuns.

Cînd i-am pus această întrebare u-nuia din lideri, a cărui influență este preponderantă în problemele militare, acesta mi-a răspuns după cum urmează: „Fiecare zi cu care războiul este prelungit înseamnă mai multe pierderi în oameni. Nu depinde în întregime de noi cît timp va dura acest război. Aceasta depinde în mare măsură de inamic. Poporul vietnamez este profund revoluționar: pentru independentă noastră am luptat timp de secole, generații după generații. Atîta vreme cît obiectivele noastre nu sînt atinse, vom continua lupta — încă cînd, zece sau chiar mai mulți ani. Dorim pace. Cu toții dorim pace. Poporul nostru de aici din sudul țării a suferit crunt în curs de peste 20 de ani de război. Dar pentru noi pacea era un conștient lîmpe. Ea este de nedepășit de alte trei națiuni — independentă, democrație, dreptul poporului de a-și hotărî el însuși soarta sa”.

WILFRED BURCHETT

că refugiații catolici ajută cu mult zel forțele armate de eliberare. Ei au fost cei care au ajutat la săparea fortificațiilor, care au adus alimente și apă, care au strîns de pe cîmpul de luptă și au avut grijă de cei răniți, au ajutat la transportarea cadavrelor de război. Ambuscadele de-a lungul șoselelor

MERIDIANE

Trei din nemurăratele portrete ale lui Columb. Fiecare pictor l-a înfățișat altfel. Nu e de mirare, deoarece marele navigator era de mult dispărut atunci cînd au fost create aceste portrete.

PORTRETUL LUI COLUMB

O vilă pe malul Neckarului, la nord de pitorescul Heidelberg, adăpostește o piesă rară, cîntă de secole de istorici: portretul descoperitorului Americii. Pînă în prezent, nu se știa cum a arătat celebrul navigator. Este adevărat că există o sumedenie de portrete ale lui Columb, dar fiecare înfățișează alt bărbat, portretele sau gravurile respective fiind create abia după moartea marelui descoperitor.

Acum cîțiva ani, dr. Richard Gaetgens, în vîrstă de 78 de ani, un cunoscut specialist în numismatică, a dat de o medalie de bronz cu un

Un sculptor din Italia a creat, pe cît se pare, în timpul vieții lui Columb, această efigie a descoperitorului Americii.

diametru de cinci centimetri, înfățișînd un cap bărbătesc în profil și purtînd pe margine inscripția „Christophoro Colombo”.

Căutînd să stabilească originea acestei medalii, dr. Gaetgens a găsit în literatura de specialitate indicația că, în a doua jumătate a secolului trecut, un italian ar fi fost în posesia unei asemenea piese care, după toate probabilitățile, data din secolul al XVII-lea.

Această dată i s-a părut doctorului Gaetgens neîncălzită. Multe caracteristici denotau că moneda era mai veche: marginile nu erau atît de fin glefuite, așa cum se obișnuia de la 1520 încoaace, literele inscrip-

ției vădeau încă reminiscențe ale scrisului gotic, iar din alte elemente se putea deduce că creatorul medaliei a fost un artist italian.

Deplătarea acestui artist l-a fost ușurată doctorului Gaetgens de faptul că Columb este reprezentat cu gura întredeschisă, iar în Italia exista, în acea epocă, un cerc de artiști ale căror opere aveau această particularitate: cercul naturalistilor padovani.

Materia primă folosită cu precădere de către această grupare artistică a fost lutul, iar această preferință a însemnat încă un indiciu pentru dr. Gaetgens că presupunerile sale au fost întemeiate: suprafața medaliei este aspră, ceea ce dovedește că tiparul nu fusese tăcut, ca de obicei, din ceră, ci din lut ars. Alt indiciu: meșterii padovani își făuriseră operele între anii 1480 și 1510; erau, așadar, contemporanii lui Columb.

În cazul că moneda ar fi fost lucrată de către un membru al amlantei grupări artistice după modelul viu, acest lucru nu s-ar fi putut în-țipla decât în Spania, în ultimii ani de viață ai descoperitorului Americii. Iar printre artiștii padovani exista numai unul singur care părăsise Italia de nord vreme mai îndelungată: Guido Mazzoni, pe care istoricii de artă îl socotesc drept unul din cei mai iscușiți meșteri portretiști din acea epocă.

Dr. Gaetgens nu a găsit încă dovezi că Mazzoni s-ar fi aflat la începutul secolului al XVI-lea în Spania și că l-ar fi întîlnit acolo pe Columb, dar are temeiuri pentru a arăta că Mazzoni a călătorit mereu între anii 1504 și 1507. Pe de altă parte, dr. Gaetgens poate dovedi, cu ajutorul numeroaselor opere ale acestui artist, că chipul lui Columb de pe medalie are elemente caracteristice stilului lui Mazzoni. Medalia cu chipul lui Columb este o piesă într-adevăr rară, neexistînd decât în două exemplare. A doua piesă, mai puțin bine păstrată, se află într-un muzeu din Viena.

Noul aparat de zbor „TU-134”

Alexandr Arhanghelski

constructor de avioane, Erou al Muncii Socialiste

Nu de mult a apărut știrea cu privire la noul avion cu reacție pentru pasageri „TU-134” construcție a Oficiului de constructori condus de Andrei Tupolev. În legătură cu aceasta, corespondentul Agenției Novosti s-a adresat primului locțiitor a lui A. Tupolev, Alexandr Arhanghelski, care a vorbit despre unele particularități de construcție ale noului avion.

— Noul nostru avion va deservii liniile aer ne pe o lungime de la 1000—3000 de kilometri — a spus Arhanghelski. Liniile cu sint, de pildă, Moscova—Kiev, Leningrad—Minsk, Luvov—Riga. În ce privește aspectul exterior avionului este executat potrivit unei scheme răspîndită în lumea întreagă în care motoarele sînt amplasate în partea fuselajului. Pe baza acestei scheme se construiesc aparate de zbor în Olanda („F-28”), în Anglia („VAS-111”), în R.F.G. (ultimele modele de Messerschmidt) însă, aparatul TU seamănă cu aceste avioane numai în ce privește dispoziția motoarelor. În privința rezolvării schemelor de construcție, TU seamănă mai degrabă cu avioanele de linie, binecunoscute „TU-104” și mai ales „TU-124”.

De altfel, lucrul acesta nu prezintă o deosebită importanță cînd este vorba de producția în serie. Îmbinarea celor mai bune calități constructive ale avioanelor experimentate pînă în prezent, cu noua schemă de amplasare a motoarelor a avut un efect extrem de favorabil asupra calităților aerodinamice ale avionului, asupra vitezei de zbor precum și asupra caracteristicilor sale de decolare-aterizare.

În cazul cînd vor apare modele noi mai perfecționate, nu va fi nevoie de a efectua transformări importante în ce privește construcția. Motoarele se află dincolo de limitele cabinelor de călători, ceea ce face ca zgomotul la bord să fie considerabil micșorat. Un nou sistem automat de reglare asigură în avion temperatura necesară în diferite regimuri de zbor și regimuri de funcționare.

În prezent, prima serie a încercărilor a fost dusă la bun sfîrșit. Cred că la sfîrșitul anului 1965 sau la începutul anului următor, „TU-134” va efectua primele curse.

a motoarelor. Distribuția aerului cald în cabină se realizează în mod egal datorită sistemului de încălzire — întreaga cabină de la podul pînă la fereastră constituie surse de căldură. În timpul verii o instalație specială de bord asigură răcirea corespunzătoare a cabinei.

Constructorii noștri au acordat o deosebită atenție finisajului interior. În această privință ei au fost ajutați și de artiștii plastici. Formele arhitecturale sînt moderne, materialele de finisaj a-llese în chip armonios, lămpile cu lumina zilei dau salonului un aspect plăcut, intim.

Zborul cu noile avioane se desfășoară cu viteza de 800—850 km pe oră la altitudine de 10—11 km. „TU-134” este destinat transportului unui număr de 64—72 de pasageri.

Utilajul de navigație modern cu care este înzestrat avionul, aparatura electronică complexă care dirijează avionul în timpul cînd se află în zona de aterizare fără intervenția pilotului, finisajul minuscule al celor mai importante sisteme ale sale, asigură o securitate desăvîrșită, un regim absolut regulat în zborul acestor aparate. Viza de „bun pentru zbor” l-au dat noului aparat „TU” cei mai experimentați piloți de încercare printre care se află și binecunoscuții piloți Kalin și Haritonov. Încercările efectuate de ei au dovedit că noul avion este simplu și sigur în conducere.

În prezent, prima serie a încercărilor a fost dusă la bun sfîrșit. Cred că la sfîrșitul anului 1965 sau la începutul anului următor, „TU-134” va efectua primele curse.

Memorialistică

Perioada anilor '30, cu evenimente care au precedat cel de al doilea război mondial, constituie subiectul multor studii și a unei bogate literaturi memorialistice. Recent, în Anglia, a apărut sub semnătura unui gazetar conservator, Ian Colvin, de la Daily Telegraph, cartea intitulată „Vansittart în office”, care constituie rezultatul cercetărilor întreprinse de autor în arhiva unui foarte bine cunoscut personaj al scenei politice și diplomatice din anii aceia, Sir Robert Gilbert Vansittart, subsecretar permanent al Foreign Office-ului — Ministerul de Externe al Marii Britanii — din 1930 pînă în 1937, care a decedat în 1957.

E vorba de un diplomat de carieră care a făcut parte din grupul acelor oameni politici englezi care s-au împotrivit politicii mîncăneneze de capitulare în fața hitlerismului.

„Cei ce și-l reamintesc pe Vansittart — scrie autorul — doar din minioasele sale declarații publice, făcute după ce antrenamentul nazist izbucnise, în cele din urmă, într-un al doilea război mondial, nu puteau ști cît de dese și cît de logice au fost avertismentele sale în anii interieți” — anii cînd agresiunea hitleristă ar mai fi putut fi prevenită și stăvilită dacă cancelariile din țările occidentale, inclusiv Anglia, ar fi contribuit la aceasta.

Toomal de aceea și-a propus Colvin, ca în lucrarea sa, să „arunce o nouă lumină asupra omului care s-a dovedit a fi fost prea clarvăzător pentru stăpîniți săi antebelic”. La numai cîteva luni după venirea lui Hitler la putere — în anul 1933 — el a spus: „Actualul regim din Germania va... dezlănțui un nou război

ÎN CULISELE DIPLOMAȚIEI ENGLEZE DIN ANII '30

în Europa, de îndată ce se va simți destul de puternic”.

Sir Robert Vansittart și-a început cariera diplomatică încă înainte de primul război mondial. În cei peste șapte ani cît a ocupat postul de subsecretar permanent la Ministerul de Externe — o funcție de „tehnician”, am putea spune, în serviciul politicii externe a Marii Britanii — Sir Robert Vansittart „a servit sub trei prim-miniștri” — cum scrie autorul — și „a văzut mulți secretari de stat venind și plecînd”. În timpul ce „el însuși circula Foreign Office-ului”, funcția sa de subsecretar de stat permanent una cele mai înalte război pînă în ce privește serviciile diplomatice și de spionaj. El prezenta toate documentele politice secretate lui de stat pentru studiu. El pregătea documentele care aveau să meargă la cabinetul de miniștri. El recomandă toate întîlnirile importante, îi întîlnia pe toți ambasadorii străini și-i sfătua pe miniștrii de externe în toate evenimentele importante”.

Colvin relatează, printre altele, următorul episod semnificativ pentru cele petrecute atunci în culisele diplomației engleze: „cînd în martie 1935 șeful direct al lui Vansittart — John Simon, ministrul de externe din guvernul condus de Stanley Baldwin — s-a întîlnit, la Berlin, cu Hitler, „fîhrerul” i-a mărturisit interloctorului său britanic că „Germania a ajuns la egalitate cu Marea Britanie în domeniul forțelor aeriene”. Simon credea că va putea ascunde această știre neplăcută prin includerea ei într-un document secret de cabinet, eschivîndu-se astfel de o interelare parlamentară. Atît el cît și Baldwin nu voiau să înceapă o cursă deschisă de înarmare cu Germania și, în gîndul lor, as-

cundeau ideea că furtuna ce se pre-gătea se va îndrepta spre Est. Dar răsfoind paginile cenusii ale raportului către cabinet, Vansittart a declarat șefului secției sale de informații, Refinald Leeper: „De ce să punem toate acestea într-un document secret? Această afirmație (a lui Hitler — n.n.) privitoare la egalitatea în domeniul forțelor aeriene ar trebui adusă la cunoștință în mod public”.

În lucrarea sa, Ian Colvin acordă o atenție specială legăturilor lui Vansittart cu Winston Churchill, care presimțise primejdia care amenința interesele britanice dinspre Berlin.

„Numai puțin din oamenii mei apropiați știu că în anii '30 Vansittart își făcuse obiceiul să-l informeze în mod documentat pe Churchill (Churchill nu făcea parte din guvern — n.n.) despre pericolul crescînd ce pîndea țara lor. Pe atunci Churchill mai ședea în ultimele rînduri ale băncilor conservatoare din Camera Comunelor, sfîrșind neîncrederea și teama lui Baldwin și Chamberlain. Atunci cînd Hitler a făcut declarația susmenționată, unul din funcționarii de încredere ai lui Vansittart a intrat în legătură cu Churchill.”

Prietenia celor doi și contactele dintre ei păreau unora foarte neluocul lor și ei trebuia să fi știut că erau supravegheați. Evitau să fie văzuți împreună în public. Pe de altă parte, e sigur că ei vorbeau liber la telefon despre probleme curente de politică externă și că dis-

cutau diferite chestiuni confidențiale. Winston Churchill era invitat la masă în casa din Park Street nr. 44, locuința din Londra a lui Sir Robert Vansittart.

Uneori Churchill venea pe la Foreign Office... Dușmanii lui Vansittart supravegheau cu atenție pe vizitatorii săi, iar rapoartele confirmau cele mai cumplite impresii. „Acesta vizite m-au costat mai mult decît îmi închipuiam” — spunea lordul Vansittart după retragerea sa din funcția pe care o deținea. Pentru că Baldwin și Chamberlain, cărora Sir Robert le era subordonat prin secretariatul de stat, priveau această legătură cu profundă neplăcere. De altfel, ei îl și pusesea sub urmărire prin M. I. 5 (serviciul de contrainformații — n.n.).

„O dată, Leeper l-a găsit pe Sir Robert într-o lungă convorbire telefonică cu Winston Churchill... Cînd în sfîrșit subsecretarul de stat permanent a depus receptorul, el a exclamat: „Bineînțeles că eu li spun lui Winston tot ce știu. E alt de important ca un om influent ca Churchill să fie exact informat.”

Printre dușmanii lui Vansittart se afla și „grupul de la Cliveden”, un grup de politicieni englezi din jurul vicontelui Astor, cunoscut pentru orientarea sa spre dreapta. Acest grup „vedea în Vansittart — scrie autorul — un obstacol în calea înțelegerii cu Germania” — „și ne vom strădui să-l vedem dat afară” (spuneau ei).

Ian Colvin relatează că Vansittart a dat adesea sfaturi pline de bună credință primului ministru Stanley Baldwin, dar „remediul propus nu era cel așteptat de cei care îl cre-

deau pur și simplu orbit de ură față de toți germanii”. În 1936 cînd Germania nazistă a recuputat Renania, el arăta într-un raport către Baldwin: „După cum se pare Germania nu este încă gata de război... dar așa cum arată lucrurile ea va fi gata pentru mari rele cît puțin cu un an înainte ca noi să fim gata să facem față treburilor noastre și probabil mult mai înainte. De aceea Ministerul de externe și revine sarcina să oprească lucrurile în loc cît puțin pînă în 1939...”

În momentul în care nazistii au început să ridice pretenții teritoriale față de țări învecinate și se vedea că cercurile conducătoare dintr-o serie de țări ale Europei occidentale erau gata să le facă concesii, Vansittart „a pledat pentru a se restitui Germaniei fostele ei colonii africane, ceea ce considera de preferat, „cum-părări pămîntului pentru spînarea altor popoare din Europa”. Dar fîhrerul nu dorea să fie împovărat cu teritoriile vulnerabile...”

Ian Colvin relatează un interesant episod din perioada care a precedat capitularea de la Munchen. Faptul s-a întîmplat în anul 1937 cînd guvernul britanic era prezidat de Chamberlain iar la Foreign Office se afla Anthony Eden.

„Relațiile dintre Eden și Vansittart — scrie autorul — s-au înrăutățit cu prilejul unui document pe care Vansittart dorea să-l prezinte cabinetului, un document relativ corect privitor la mediul pe care îl constituia încercarea de a potoli Germania înstabilă La Londra sosise un emisar secret din Germania, dr. Karl Goerdeler, fost primar general al Leipzigului (exponent al unui grup de opoziție — n.n.) care i-a sfătuit pe mi-

nistri britanici mai importanți, inclusiv Lordul Halifax și Eden și probabil și pe Chamberlain însuși, să nu accepte o înțelegere artificială cu Hitler.”

„Faceți ca politica noastră să fie fermă și clară” i-a spus el lui Vansittart. „Dar mai ales faceți ca lumea întreagă și Germania să știe că voi cunoașteți adevărul”. Acest sfat a fost primit în vara lui 1937.

Eden prevedea dificultăți pentru cazul că ar prezenta un asemenea document întregului cabinet... care cuprîndea și oameni tineri cu simț critic ca Alfred Duff Cooper și Lord de la Warr; aceasta nu l-ar fi fost pe plac lui Chamberlain. Eden a hotărît că documentul nu poate fi prezentat mai departe lui Vansittart l-a dus acasă, la locuința sa din Denham Place, închizîndu-l printre hîrtiile sale, după ce a scris de-a curmezișul ei „Suprimat de către Eden”. Am găsit documentul — scrie autorul — într-un sertar pe cînd cercetam pentru prima oară hîrtiile lui Vansittart...

În toamna anului 1937 și în primăvara lui 1938 s-a ajuns la hotărîrea finală. Di Chamberlain a decis că nu merită să fie susținută Austria sau să fie salvată Cehoslovacia... În asemenea circumstanțe Sir Robert Vansittart devenea o grea piedică. El știa prea multe, prea multe documente ajungeau la el înainte de a se acționa și cu greu s-ar fi putut face vreun pas în domeniul politicii externe fără știrea sa. Membrii cabinetului erau exasperați... Capacitatea sa, intelectuală sau, talentul său, contactele sale cu presa — Beaverbrook, Cooté, S. I. Cummings și cei doi Churchill — influența sa deosebită la Curte, toate acestea îl exasperau... Lovitura a venit într-o zi a lui

decembrie 1937 cînd Anthony Eden, partenerul său de tenis și ucenicul său în materie de diplomație, spus subsecretarului de stat permanent: „Bătrînul vrea să te vadă, la Downingstreet nr. 10 — (sediuul premierilor Angliei — n.n.). Are să-ți facă o propunere, nu știu dacă o să-ți placă sau nu”. Vansittart a înțeles intențiile lui Chamberlain.

„Am hotărît. Sir Robert, i-a spus acesta — să-ți ofer un post nou, acela de Consilier principal diplomației pe lîngă guvern... Prin această prezenta dumitale funcție se încheie”.

„Nu știu dacă voi accepta” — a răspuns Vansittart.

„Și ce vrei atunci să faci?” „Aș candida pentru Parlament”.

„Ce? Asta n-o poți face!” Primul ministru s-a aplecat înainte, speriat. „Dumneata știi mult prea multe”.

De fapt Vansittart n-avea de gînd să intre în activitatea parlamentară. „El a hotărît să accepte înfrîngerea și să mai aștepte... Dar eră mai rău decît crezuse. Noile sale îndatoriri nu au fost definite decît la trei săptămîni după anunțarea noii sale funcții O circulară a Foreign Office-ului, avînd semnătura lui Eden, confirma că documentele politice aveau să meargă direct, prin noul secretar de stat permanent Sir Alexander Chidogan și să fie văzute de Sir Robert de abia după ce s-a acționat, dacă secretarul de stat nu dispune altfel. Vansittart a subliniat această frază semnificativă cu creion roșu...”

Vansittart s-a reîntors în linistă la locuința sa din Denham Place. Numai deosebit de fericită sa căsănicie, mai părea să-l facă viața suportabilă precum și speranța că ar mai putea servi într-un fel ambiția sa de a preveni un al doilea război mondial”.

Speranța lui Sir Robert nu s-a împlinit.

Adunări cu prilejul atribuirii numelui de „Gheorghe Gheorghiu-Dej”

Cu prilejul atribuirii numelui de „Gheorghe Gheorghiu-Dej” unor importante obiective industriale și instituții culturale și de învățământ, la șantierul combinatului siderurgic de la Galați, Hidrocentrala de pe Argeș, Combinatul chimico-metalurgic Baia Mare, la Cluj și Birlad au avut loc mitinguri ale oamenilor muncii.

Combinatul chimico-metalurgic Baia Mare

Luind cuvântul la mitingul de la Galați, inginerul constructor Alexandru Darziu a spus: „Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej s-au ocupat îndeaproape de construcția combinatului de la Galați, a fost în mijlocul nostru când s-a ales și s-a trasat terenul, s-a interesat permanent de ritmul și calitatea lucrărilor.

Au luat cuvântul și alți vorbitori, printre care inginerul Săhna Liveanu, director general al combinatului, și maestrul Alexandru Frățilă.

Hidrocentrala de pe Argeș

Cu toții ne aducem aminte de prezența tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în momentul cel mai deosebit al muncii noastre — începerea marelui baraj de la Vidraru — a spus inginerul Viorel Dănilă, de la Hidrocentrala de pe Argeș. Indrumările și sprijinul partidului ne-au înmărmărit pe noi constructorii în activitatea pe care o desfășurăm. Faptul că hidrocentrala pe care o ridicăm, va purta numele „Gheorghe Gheorghiu-Dej” întărește și mai mult hotărârea noastră de a termina lucrarea înainte de termenul prevăzut.

Cunoscuții șefi de brigadă Tudor Moraru și Alexandru Farkas au a-

rătat hotărârea minerilor de pe galeria de fugă de a cinsti memoria marelui dispărut prin sporirea vitezelor de înaintare, astfel încât lucrările de pe șantier să se realizeze într-un ritm mai rapid decât cel stabil.

Combinatul chimico-metalurgic Baia Mare

Luind cuvântul, între alții, inginerul Florian Băgălu, director al Combinatului chimico-metalurgic Baia Mare, a spus: Faptul că întreprinderea noastră se află printre unitățile economice care vor purta numele marelui fiu al clasei muncitoare arată aprecierea ce ne-o dă partidul și guvernul. Această mare cinste reprezintă pentru noi un nou imbold. Vom face ca marca fabricii noastre, care va purta de acum înainte acest nume scump poporului, să fie bine apreciată nu numai în țară dar și peste hotare.

În cuvântul său, prim-topitorul Ioan Cetățean III a spus: Strins uniți în jurul partidului, al Comitetului său Central încercat, vom munci în fiecare zi în așa fel încât combinatul nostru să poarte cu cinste numele „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, atât de drag nouă.

Casa de cultură a studenților din Cluj

La mitingul din Cluj a luat cuvântul prof. univ. N. Lascu, prorector al Universității „Babeș-Bolyai”. Figura luminoasă a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej — a spus el — va rămâne mereu vie în inimile cadrelor didactice și studenților din orașul nostru. El se angajează să nu precupească nici un efort pentru

formarea noilor intelectuali, care să devină constructori activi și pricepuți ai socialismului și comunismului.

Noi studenții clujeni — a spus studentul Eugen Pavel — ne exprimăm bucuria și mândria că minunatul Palat de cultură, construit în anii regimului democrat-popular, a primit numele „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. Marea cinste care ni se face ne dă noi imbolduri pentru a stăpâni, așa cum ne îndeamnă partidul, știința și tehnica.

Directorul Casei de cultură, Laurențiu Hodoroș, ca și prof. univ. Francisc Palfy, au exprimat voinea cadrelor didactice și studenților de a face din această instituție a tineretului studios o tribună de educare patriotică și comunistă a viitorilor intelectuali și specialiști ai patriei noastre.

Școala medie nr. 1 din Birlad

Oamenii muncii, profesorii și elevii din orașul Birlad trăiesc o zi emoționantă — a spus Constantin Parfene, directorul școlii, la mitingul care s-a ținut în acest oraș. Școala medie nr. 1 va purta numele înfăptuirii luptător revoluționar, Gheorghe Gheorghiu-Dej. Iată de ce inimile noastre vibrează de sentimentul înălțător al mîndriei.

Costache Constantin, elev în clasa a XI-a, a arătat: Cu ani în urmă, tovarășul Gheorghiu-Dej a spus că tineretul din țara noastră, bucurându-se de soarele socialismului, poate să-și făurească cele mai înaripate visuri. Azi, aceste cuvinte au devenit o realitate vie. Hotărârea noastră fermă este de a sluji zi de zi patriei și partidul, de a învăța cu pasiune și perseverență pentru a deveni cadre de nădejde ale României socialiste. (Agerpres)

Plecarea unor delegații de peste hotare

În cursul zilei de sîmbătă au părăsit Capitala delegații de partid și guvernamentale, de stat, delegații ale unor partide comuniste, care au participat la funeraliile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Delegația de partid și guvernamentală din R. P. Chineză condusă de Ciu En-lai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Comunist Chinez, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze.

La plecare, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Corneliu Mănescu, Mihail Florescu, Ghizela Vass, Ion Cosma, Dumitru Gheorghiu, Andrei Păcuraru.

Ciu En-lai a trimis o telegramă tovarășilor Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, în care se spune: „În momentul în care părăsesc granița R.P. Române, vă exprim încă o dată, în numele tuturor tovarășilor delegației de partid și guvernamentale a R. P. Chineze, sincere mulțumiri. Ospitalitatea caldă și bună care ne-ați acordat-o în zilele în care am participat la funeraliile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, stimat conducător al poporului român, prieten apropiat al

poporului chinez, a constituit o înfrățire vie a prieteniei frățești și de nezdruccinat dintre poporul chinez și poporul român.

Doresc ca poporul român, sub conducerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, să repete victorii și mai mari în construcția socialistă și în lupta pentru cauza noastră comună.

Fie ca prietenia și unitatea dintre poporul chinez și poporul român să trăiască în vece!”

Delegația de stat din Franța condusă de Jacques Marette, ministrul poștelor și telecomunicațiilor, reprezentantul președintelui Franței.

Delegația a fost condusă la plecare de Dumitru Simulescu, Pompiliu Macovei, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Delegația Partidului Comunist din Israel: Samuel Mikunis, secretar general al Partidului Comunist din Israel.

La plecare a fost condus de tovarășii Dumitru Coliu, Ion Cotoș, Constantin Lăzărescu.

Delegația Partidului Comunist din Grecia condusă de Apostolos Grozos, președintele C.C. al P.C. din Grecia.

Delegația a fost condusă la plecare de tovarășii Leonte Răutu, Ilie Verdeț, Constantin Lăzărescu, de activiști de partid. (Agerpres).

Ședința Comitetului de conducere al Grupului român al Uniunii interparlamentare

La 27 martie a avut loc la sediul Marii Adunări Naționale, sub președinția tovarășului Ion Paș, președintele Grupului român al Uniunii Interparlamentare, ședința Comitetului de conducere al grupului.

Comitetul a ales delegația care va reprezenta grupul la sesiunea de primăvară a Uniunii interparlamentare (Dublin 18-25 aprilie) și a rezolvat alte probleme privind activitatea grupului.

Sosirea unei delegații a C. C. al Ligii Tineretului Comunist Chinez

Sîmbătă a sosit în Capitală o delegație a Comitetului Central al Ligii Tineretului Comunist Chinez, care, la invitația C.C. al U.T.M., face o vizită în țara noastră.

Delegația este condusă de Hui Shuchang, membru al Secretariatului C.C. al Ligii Tineretului Comunist Chinez. În cursul aceleiași zile delegația a

fost primită de Petru Enache, prim-secretar și de alți membri ai Biroului C.C. al U.T.M. După amiaza delegația a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism, în semn de omagiu adus memoriei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Lucrările agricole de primăvară continuă intens

Lucrările agricole de primăvară continuă intens în sudul țării și au început în săptămîna aceasta și în celelalte regiuni. Mecanizatorii și membrii cooperativei agricole de producție folosesc condițiile mai bune din acest an pentru a executa la vreme înălmînțările și celelalte lucrări agricole de primăvară, în vederea sporirii producției agricole.

Ca urmare, au fost executate lucrări de pregătire a terenului și înălmînțări pe suprafețe însemnate. Din datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că pînă la 25 martie au fost executate arături de primăvară pe 240 000 hectare și au fost discuite și grăpate 720 000 hectare, cu 300 000 hectare mai mult decît în anul trecut. Au fost înălmînțate culturi din prima urgență — mazăre, plante de nutreț, sfeclă de zahăr — pe aproape 400 000 hectare. În regiunile Dobrogea, București, Banat și Galați

semănatul acestor culturi s-a făcut pe mari suprafețe. Tot în aceste regiuni au fost înălmînțate și cele mai mari suprafețe cu legume.

Concomitent cu aceste lucrări a continuat îngrijirea semănturilor de toamnă. Datorită lucrărilor de bună calitate efectuate la semănat și a condițiilor agroclimatice favorabile din timpul toamnei și al iernii, semănturile se dezvoltă bine în toate regiunile. Pentru asigurarea unor recolte sporite, mecanizatorii și membrii cooperativei de producție împrăstie îngrășăminte și fac, la indicația specialiștilor, lucrările de îngrijire corespunzătoare stării de vegetație a fiecărei țărîle în parte. Se continuă, de asemenea, fertilizarea terenurilor, semănatul legumelor în cîmp și răsadnițe, plantările de pomi și vie, lucrările de îngrijire a pășunilor și a fînelor naturale. (Agerpres).

SPORT

Echipa feminină Voința București a cîștigat din nou „Cupa Campionilor Europeni” la tenis de masă

BRAȘOV (prin telefon de la trimisul nostru). — Finala celei de a doua ediții a C.C.E. la tenis de masă desfășurată ascăr în sala Tractorul între echipele Voința București și D.T.C. Kaiserberg (R.F.G.) s-a încheiat cu victoria jucătoarelor noastre la scorul de 5-1. Campioana noastră cîștigă astfel, pentru a doua oară consecutiv trofeul, ce răsplătește cea mai bună formație de club din Europa.

Componentele echipei Maria Alexandru, Ella Constantinescu, Eleonora Mihalca și antrenorul lor Ion Pop, merită felicitări pentru succesul dobîndit. Oaspetele s-au străduit pentru obținerea unui rezultat

cit mai bun, dar au fost depășite cu regularitate de jocul practicat de echipa noastră.

Acum, cîteva cuvinte despre meciurile desfășurate. În prima partidă Ella Constantinescu a trîșnat în numai 12 minute rivalitatea cu Grober învingînd-o cu 2-0 (17, 11). Al doilea meci în mare parte decisiv, pentru viitoarea evoluție a disputei, a adus la masa de joc pe Mihalca și Simon, cea mai bună jucătoare a echipei adverse, în același timp printre cele mai vîrtoase din Europa. Mihalca a atacat cu curaj și a reușit să cîștige cu 2-1 (22-20, 19-21, 24-22), A-

fost cel mai echilibrat și disputat meci al întîlnirii. Apoi Maria Alexandru o învinge pe Seidel cu 2-1 (21-9, 16-21, 21-11) și scorul devine 3-0 pentru Voința. În al patrulea meci Ella Constantinescu nu a putut nici de data aceasta să se acomodeze cu jocul practicat de Simon și a pierdut cu 2-0 (21-12, 22-20). În ultimele două întîlniri Maria Alexandru a învins cu 2-0 (8, 17) pe Grober, iar Eleonora Mihalca pe Seidel cu același scor (9, 11).

ION BOCIOACA

Dinamo București virtuală campioană a țării la baschet

Deși au mai rămas de disputat două etape din turneul final al campionatului republican de baschet masculin, campioana de anul acesta este deja cunoscută. Aceasta fiind formația Dinamo București, care îndiferent de rezultatele jocurilor ce le are de sustinut, nu mai poate fi ajunsă de principala sa rivală la titlu, echipa Steaua.

După șapte ani, baschetbaliștii de pe „Ștefan cel Mare” reușesc să recucerească titlul de campioni, rezultat ce se datorește unei munci susținute atât din partea jucătorilor cit și a antrenorului lor, Dan Niculescu.

Conceptia tactică a tinerii formații dinamoviste are o orientare modernă spre un joc eficient, combinativ, rapid și în continuă mișcare. Formată în majoritate din jucători tineri și bine dotați fizic, beneficiind și de aportul a doi jucători valoroși cu multă experiență, Albu și Spiridon, echipa dinamov-

istă, posează unei pregătiri fizice foarte bune dublată de o tehnică individuală acceptabilă, a reușit anul acesta să-și domine partenerul de întrecere și să cîștige detașat titlul de campioană a țării.

Meritul antrenorului dinamovist este acela de a fi știut să împletească experiența jucătorilor mai susamînțiți, cu elanul și dorința de afirmare a jucătorilor tineri care au crescut și s-au format în cadrul acestei echipe ca: Giurgiu, Kiss, Visner, Cernea etc. Pentru cîștigarea titlului însă, meritul revine în egală măsură întregului lot de jucători.

Deși au cîștigat și formează o adevărată echipă, dinamoviștii vor trebui să-și intensifice antrenamentul de individualizare, pentru a-și îmbunătăți atât tehnica individuală cit și procedeele de aruncare la cos, în așa fel încît să poată face față cu succes înțirilor de confruntări interne și internaționale.

Aseară, Dinamo a întrecut echipa Știința București cu 88-80 (41-35). Steaua pe Știința Timișoara cu 69-64 (41-29). Victoria a revenit pe merit echipei militare care a beneficiat de jocul foarte bun al lui Nedef și Novacec. Din

Știri

● Pe stadionul „23 August” din Capitală se va desfășura astăzi primul cupaj interbucureștean de fotbal din cadrul returului campionatului republican. În primul joc, de la ora 14, Steaua întîlnește pe Progresul, după care se va disputa partida dintre Dinamo și echipa Rapid.

În țară, etapa a treia a returului programază partidele: Știința Craiova — Știința Cluj; Farul Constanta — Steagul Roșu Brașov; U.T. Arad — Dinamo Pitești; C.S.M.S. Iași — Minerul Baia Mare; Crișul Oradea — Petrolul Ploiești.

În cadrul emisiunii „sport și muzică” a posturilor noastre de radio se vor transmite aspecte din desfășurarea partidelor de la București, Craiova, Constanța, Iași și Oradea. Transmisia începe la ora 15.30 pe programul I.

● Turneul internațional feminin de șah de la Belgrad a continuat cu disputarea unor partide întrecute și amănate. Șahista română Elisabeta Polihronide a reușit să câștige titlul de campioană a țării. Meritul antrenorului dinamovist este acela de a fi știut să împletească experiența jucătorilor mai susamînțiți, cu elanul și dorința de afirmare a jucătorilor tineri care au crescut și s-au format în cadrul acestei echipe ca: Giurgiu, Kiss, Visner, Cernea etc. Pentru cîștigarea titlului însă, meritul revine în egală măsură întregului lot de jucători.

Deși au cîștigat și formează o adevărată echipă, dinamoviștii vor trebui să-și intensifice antrenamentul de individualizare, pentru a-și îmbunătăți atât tehnica individuală cit și procedeele de aruncare la cos, în așa fel încît să poată face față cu succes înțirilor de confruntări interne și internaționale.

echipa studențească s-au remarcat Ionescu, Popovici și Pușcașu.

Partida dintre Rapid și Dinamo Oradea s-a terminat cu scorul de 88-64 (48-25) pentru feroviar.

VIOR PĂUNESCU

tului categoriei A la volei: Dinamo București-C.S.M. Cluj (feminin); Metalul București-Combinatul Poligrafic București (feminin); Semănătoarea București-Știința Petroșeni (masculin); Steaua București-Minerul Baia Mare (masculin).

● Sîmbătă seara la Tg. Mureș au fost desemnați noii campioni republicani de box (juniori) pe anul în curs. În ordinea celor 12 categorii începînd cu cea minimă și terminînd cu cea „greă” titlurile au fost cucerite de: C. Cotoș, D. Tudose, V. Kiss, Gh. Ene, V. Așteleanu, I. Borgecu, A. Popa, Șt. Marton, Gh. Bunea, N. Manița, A. Iancu și M. Niculescu.

● Cu toată vremea primăvara schiorii își continuă activitatea într-o serie de concursuri cu caracter republican. Astăzi la Fundata cei mai buni fondisti din țară se vor întreci în cadrul „Cupei federației”. Competiția cuprinde probe de 10 km seniori și 5 km senioare. Cu prilejul acestor întreceri se va desfășura și ștafeta de 3×5 km din cadrul campionatului republican feminin.

● Ieri în sala Floresca II au început întrecerile de atletism din cadrul concursului republican rezervat seniorilor. În proba de săritură în înălțime Al. Spiridon a stabilit un nou record republican de sală cu 2,04 metri. Proba de săritură cu prăjină a fost cîștigată de Silviu Cristescu cu 4,30 m. În cursa de 50 m plat M. Tudorașcu l-a învins pe Gh. Zamfirescu, realizînd timpul de 5" 8/10. Alte rezultate: 50 m plat femei: 1-2 Chesu Ecaterina și Cristina Meszaroș 6" 6/10; lungime femei: Ecaterina Potoacă 5,82 m; triplu salt: N. Mărășescu 11,17 metri. Concursul continuă astăzi de la ora 9 tot în sala Floresca II.

Orarul curselor interne TAROM

Între 1 și 30 aprilie 1965, circulația curselor interne ale TAROM-ului se va face după cum urmează:

BUCUREȘTI — SIBIU — CLUJ: Plecare din București la 07.40, sosirea Sibiu 08.50, plecare 09.15, sosirea Cluj 09.55; plecare din Cluj la 10.20, sosirea Sibiu 11.00, plecare 11.25, sosirea la București 12.35. Avioanele circula luni, miercuri, vineri.

BUCUREȘTI — DEVA: Plecare din București la 07.40, sosirea la Deva 08.30; plecare din Deva la 09.35, sosirea la București — 11.00. Avioanele circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — BACĂU — IASI: Plecare din București la 07.55, sosirea Bacău 09.05; plecare Bacău 09.35, sosirea la Iași 10.05; plecare din Iași 10.35, sosirea Bacău 11.05, plecare Bacău 11.35, sosirea la București 12.45. Avioanele circula luni, miercuri, vineri.

BUCUREȘTI — BACĂU — SUCEAVA: Plecare din București la 07.55, sosirea Bacău 09.05, plecare Bacău 09.30, sosirea la Suceava — 10.10; plecare din Suceava la 10.40, sosirea Bacău 11.20, plecare Bacău 11.45, sosirea la București — 12.55. Avioanele circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — CLUJ — BAIA MARE: Plecare din București la 08.10, sosirea Cluj 09.45, plecare Cluj 10.05, sosirea la Baia Mare 10.35; plecare din Baia Mare la 11.05, sosirea Cluj 11.35, plecare Cluj 12.05, sosirea la București 13.40. Avioanele circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — CLUJ — SATU MARE: Plecare din București la 08.10, sosirea Cluj 09.45, plecare Cluj 10.15, sosirea la Satu Mare la 11.25, sosirea Cluj 12.05, plecare Cluj 12.35, sosirea la București 14.10. Avioanele circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — TULCEA: Plecare de la București la 10.30, sosirea la Tulcea 11.45; plecare din Tulcea la 12.10, sosirea la București — 13.25. Avioanele circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — TIMIȘOARA: Plecare din București la 10.45, sosirea la Timișoara — 12.10; plecare din Timi-

șoara la 12.35, sosirea la București — 14.00.

BUCUREȘTI — TG. MUREȘ — CLUJ: Plecare din București la 14.30, sosirea Tg. Mureș 15.45, plecare din Tg. Mureș 16.10, sosirea Cluj — 16.30; plecare din Cluj la 17.00, sosirea Tg. Mureș 17.20, plecare Tg. Mureș 17.55, sosirea la București 19.10.

BUCUREȘTI — DEVA: Plecare din București la 15.10, sosirea la Deva — 16.35; plecare din Deva la 17.00, sosirea la București — 18.25. Avioanele circula luni, miercuri, vineri.

BUCUREȘTI — TG. MUREȘ — CLUJ: Plecare din București la 16.20, sosirea Tg. Mureș 17.35, plecare Tg. Mureș 18.00, sosirea la Cluj — 18.20; plecare din Cluj la 17.15, sosirea Tg. Mureș 17.35, plecare din Tg. Mureș 18.00, sosirea la București — 19.15.

BUCUREȘTI — CLUJ — BAIA MARE: Plecare din București la 13.00, sosirea Cluj 14.35, plecare Cluj 15.05, sosirea la Baia Mare — 15.35; plecare din Baia Mare la 16.00, sosirea Cluj 16.30, plecare Cluj 17.00, sosirea la București 18.35. Circula marți, joi, sîmbătă.

BUCUREȘTI — TIMIȘOARA — ARAD: Plecare din București la 16.50, sosirea Timișoara 18.15, plecare Timișoara, 18.40, sosirea la Arad — 18.55; plecare din Arad la 17.00, sosirea Timișoara 17.10, plecare Timișoara 17.40, sosirea la București — 19.05. Circula și duminică.

BUCUREȘTI — CRAIOVA — CARANSEBES: Plecare din București la 16.35, sosirea Craiova 17.15, plecare Craiova 17.45, sosirea la Caransebes — 18.25; plecare din Caransebes la 17.00, sosirea Craiova 17.40, plecare din Craiova 18.10, sosirea la București — 18.50.

BUCUREȘTI — SIBIU: Plecare din București la 15.25, sosirea la Sibiu — 16.35; plecare din Sibiu la 17.05, sosirea la București — 18.15.

BUCUREȘTI — ORADEA: Plecare din București la 16.05, sosirea la Oradea — 18.05; plecare din Oradea la 17.10, sosirea la București — 19.10. Circula și duminică.

INFORMAȚII

La Ambasada R. P. Ungare a avut loc sîmbătă o conferință de presă cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

A vorbit cu acest prilej, Jozef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București.

Au fost prezenți reprezentanți ai presei centrale, ai agenției romine de presă „Agerpres” și Radioteleviziunii, corespondenți ai presei străine și atașii culturali ai unor misiuni diplomatice acreditate în R. P. Române, precum și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

La Tg. Mureș s-a desfășurat ieri cea de a 10-a sesiune a cercurilor științifice studențești din cadrul Institutului de medicină și farmacie din localitate.

Concertul Filarmonicii de stat „George Enescu” de sîmbătă seara, dirijat de Emanuel Elenescu, a avut ca solist pe cunoscuta pianistă din care este sora din Madrid și interpretă Concertul pentru pian, în orchestra nr. 27 în si bemol major de Mozart. Programul a mai cuprins Simfonia nr. 99 în mi bemol major de Haydn, Burlesca de Mihail Jora și poemul simfonic „Serbări române” de Respighi.

Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Cluj a prezentat sîmbătă, în sala mare a Casei Universităților un concert simfonic avînd la pupitrul de dirijor american Fritz Mahler.

În colaborare cu Muzeul memorial „George Enescu”, Editura muzicală a scos recent de la presă „Oedipe” capodopera marelui muzician român. Realizare tehnografică originală, lu-

crarea cuprinde reproduceri fotografice după 500 de pagini din manuscrisul compozitorului. Editura se distinge prin Muzeul memorial și constituie un omagiu adus lui George Enescu, de la a cărui moarte se împlinesc în luna mai 10 ani.

În regiunea Dobrogea a început zilele acestea construcția unei noi linii electrice de 20 kV pe traseul Baia — Călugăra — Atmașea, în lungime de 40 km, la care vor fi racordate 7 localități. De la începutul anului, în regiune au fost conectate la rețeaua electrică alte 4 localități din nordul regiunii: Pătăgeanca, Partizani, Lucești și Trestieni. În prezent se lucrează la electrificarea altor localități din cele 25 planificate anul acesta, cu care se va încheia în lînti mari electrificarea regiunii.

V. RONEA

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” anunță cu adîncă durere încetarea din viață, în noaptea de 26 martie 1965, după o grea suferință, a actorului V. Ronea, artist emerit.

Corpul defunctului se află depus la Casa Artiștilor din str. Nefurilor nr. 27, unde publicul va avea acces duminică 28 martie, între orele 10-14 și 16-19 și luni 29 martie, între orele 10-12.

Mitingul de doliu va avea loc luni 29 martie, ora 12, iar înmormîntarea se va face la Cimitirul Bellu, la ora 13.

Discuții despre fotbal

PENALTI

Trecuseră puține minute de la începerea meciului dintre Real și Benfica. O acțiune a lui Puskaș s-a încheiat cu o pasă precisă și Grosso, centrul spaniol, a trimis mingea în plasă. Vulcanul uman care este stăruie din Madrid în ziua marilor meciuri, a erupt într-o explozie de entuziasm... Dar minutele au trecut fără să mai cadă vreun gol, iar spre sfîrșitul primei perioade de joc, Eusebio s-a simțit obligat să aducă egalitatea pe tabelă de marcaj. După zece minute de la reluare, Gento este trîntit în carere. Penalți! Spre locul loviturii se îndreaptă sigur de sine, Ferenc Puskaș. Însă portarul Costa Pereira nu se lasă derutat de dubla furtă și, calm, reține balonul. N-a mai contat că după un șfert de aer suszistul „madrilien” a trimis o bombă în plasa portugheză. După penalți-l ratat era prea puțin ca să-și spele picătele în ochii galeriei înfierbîntate...

Așadar, mai sînt și alții care ratează. Desigur! Vă mai putem da încă vreo

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Puternice proteste în întreaga lume împotriva folosirii de către S.U.A. a gazelor toxice în Vietnam Opinia publică cere încetarea imediată a intervenției americane

HANOI 27 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, care a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam, s-a dat publicității o declarație a guvernului R.D. Vietnam, în care se condamnă folosirea de către S.U.A. a gazelor toxice în Vietnamul de sud.

Guvernul R.D. Vietnam, se spune în declarație, face apel la toate guvernele și popoarele să condamne cu severitate această brutală încălcare a sentimentelor omenești și să înceteze această războiul în care se desfășoară încălcarea a normelor de drept internațional. Guvernul R.D. Vietnam cere ca guvernul S.U.A. să înceteze de îndată folosirea de gaze toxice în Vietnamul de sud, să pună capăt războiului agresiv pe care îl poartă acolo, să-și retragă toate trupele și armele, să înceteze actele de război împotriva R.D. Vietnam, să respecte și să aplice în mod corect acordurile din 1954 de la Geneva, cu privire la Vietnam.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat, la 26 martie, o notă Ambasadei S.U.A. la Moscova în care se arată că „Guvernul sovietic condamnă cu hotărâre folosirea gazelor toxice de către Statele Unite ale Americii împotriva populației Vietnamului de sud”.

„Guvernul S.U.A. știe, desigur — se arată în notă — că folosirea gazelor sufocante, toxice și a altor gaze asemănătoare, este interzisă de mult și condamnată cu hotărâre de popoarele lumii.

Guvernul sovietic așteaptă ca guvernul S.U.A. să chibzuie în mod cel mai serios asupra răspunderii pe care și-o asumă recurgând la o acțiune atât de inumană ca folosirea armei chimice și să ia măsurile necesare pentru a se pune capăt de urgență folosirii substanțelor toxice în Vietnamul de sud”.

DELHI 27 (Agerpres). — Ministrul afacerilor externe al Indiei, Swaran Singh, a făcut o declarație oficială în Parlament în care a arătat că folosirea gazelor toxice de către S.U.A. în Vietnam constituie un act împotriva conștiinței umanității.

„Ceram ca S.U.A. să nu mai folosească astfel de mijloace în Vietnamul de sud”, a spus ministrul de externe indian.

BELGRAD 27 (Agerpres). — În legătură cu folosirea gazelor toxice în Vietnam, agenția Taniug a fost autorizată să declare că „guvernul iugoslav condamnă acțiunile agresive ale S.U.A. îndreptate împotriva suveranității și integrității teritoriale a Republicii Democratice Vietnam”.

„Guvernul iugoslav condamnă în

modul cel mai energic folosirea gazelor toxice ca o încălcare flagrantă a normelor dreptului internațional, cei care le folosesc asumându-și răspunderea pentru toate consecințele posibile”.

ROMA 27 (Agerpres). — Un grup de deputați democrați creștini, printre care Piccoli și Folchi, au solicitat în ședința Camerei deputaților pe ministrul de externe „să informeze Camera în legătură cu situația militară din Vietnamul de sud, și, în special, cu știrile referitoare la folosirea de către S.U.A. a gazelor toxice, precum și în legătură cu concursul pe care îl dă Italia inițiativelor care tind să restabilească pacea în acea regiune a lumii”.

TOKIO 27 (Agerpres). — În parcul Hibiya a avut loc un miting la care au participat aproximativ 10.000 de persoane care au cerut încetarea imediată a folosirii gazelor toxice împotriva poporului din Vietnamul de sud. Într-un alt parc, Simidzu, a avut loc un miting al oamenilor de știință și studenților, care au cerut încetarea imediată a incursiunilor avioanelor americane împotriva R.D. Vietnam.

Agencia Associated Press relatează că un grup de aproximativ 6.000 de persoane, purtând pancarte cu inscripții care cereau retragerea trupelor americane din Asia de sud-est, au manifestat timp de 2 ore pe străzile capitalei japoneze.

Un număr de 76 de parlamentari socialiști, în frunte cu Kanjiro Sato, președintele fracțiunii parlamentare a acestui partid, au vizitat Ambasada S.U.A. din Tokio și au cerut încetarea imediată a folosirii substanțelor toxice împotriva poporului sud-vietnamez și atacurilor aeriene împotriva R.D. Vietnam.

PHENIAN 27 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, guvernul R. P. D. Coreene a dat publicității o declarație în care exprimă „hotărârea sa de a acorda poporului frate vietnamez orice formă de ajutor material și moral, inclusiv arme, dintr-un răspuns activ declarației recente a Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud”. Declarația anunță de asemenea, hotărârea guvernului R. P. D. Coreene de a lua „măsuri pentru trimiterea de voluntari în Vietnamul de sud, în momentul în care Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud va cere acest lucru”.

Implicațiile demisiei unui ministru vest-german

BONN 27 (Agerpres). — La 27 martie președintele R. F. Germane, Heinrich Lübke, l-a numit pe Karl Weber, deputat creștin-democrat, în funcția de ministru al Justiției R.F. Germane.

După cum se știe, funcția de ministru al Justiției a fost deținută până în prezent de Ewald Bucher (liber-democrat) care a demisionat în semn de protest ca urmare a pre-

lungirii de către Bundestagul vest-german a termenului de prescripție a crimelor naziste.

Referindu-se la demisia lui Ewald Bucher din postul de ministru al Justiției vest-germane, ziarul „Telegraph” scrie: „Prin demisia lui Bucher coaliția dintre U.C.D.-U.C.S. și liber-democrați a intrat în cea mai grea criză de până acum”.

TELEGRAMA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Dragi tovarăși,

Știrea înțetării premature din viață a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a produs în rindurile noastre o adevărată consternare. Împărțităm din toată inima durerea care a îndoliat astăzi poporul român. Numele lui Gheorghiu-Dej era cunoscut și iubit de muncitorii spanioli și, în primul rând, de comunisti. Lupta sa în fruntea comunistilor din țara noastră, în anii grei ai ilegalității fasciste; rolul său în bătăliile pentru eliberarea poporului român, în unificarea clasei noastre muncitoare, în transformarea României semifeudale, exploatată de imperiații străine, într-un stat modern socialist; întreaga sa viață pusă în întregime în slujba poporului și a cauzei comunismului au făcut din Gheorghiu-Dej o figură din cele mai remarcabile ale mișcării revoluționare actuale.

Comunistii spanioli au motive deosebite pentru a resimți în mod și mai profund această pierdere. Între Gheorghiu-Dej și conducătorii partidului nostru s-au statornicit relații de strinsă prietenie. În numeroase ocazii el și-a dedicat ore întregi din timpul său prețios pentru a discuta cu noi asupra problemelor din Spania și ale luptei partidului nostru, informându-ne asupra orientării noastre politice și împărțându-ne din experiența de luptă a partidului frate din România. El, personal, și partidul nostru ne-aș acordat întotdeauna o solidaritate fără rezerve. Așa am ajuns să-i stimăm nu numai ca pe un conducător politic curajos și inteligent, ci și ca pe un prieten apropiat, modest, a cărui modestie înlesnea apropierea și contactul.

Nu vom uita niciodată, între alte lucruri, atitudinea lui Gheorghiu-Dej față de eroicii combatanți români din Brigăzile Internaționale, făcând cunoscute meritele acestora, și apărându-i de persecuția dezlănțuită împotriva lor la un moment dat.

Comunistii spanioli văd în tovarășul Gheorghiu-Dej pe unul din cei mai eminenți conducători ai mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Ne amintim de intervențiile sale în adunările mișcării noastre și în special la Conștiințarea celor 81 de partide comuniste și muncitorești din 1960 la Moscova, ca valoroase contribuții la unitatea și clarificarea problemelor politice și ideologice ale epocii noastre.

Exprimând durerea noastră cea mai sinceră, împărțind pe deplin durerea care ne-a zguduit pe toți, ne manifestăm deplina noastră încredere în destinele Partidului Muncitoresc Român și ale Republicii Populare Române, în succesele sale viitoare, în aportul său la cauza internaționalismului proletar și a victoriei mondiale a socialismului.

Să rămână în vece vie memoria lui Gheorghiu-Dej!

PENTRU COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST SPANOL,
SANTIAGO CARRILLO
secretar general

Aniversarea a 20 de ani de la eliberarea orașului Banska Bystrica

BANSKA-BYSTRICA 27. — Corespondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării orașului Banska-Bystrica de sub ocupația fascistă, la Teatrul de Stat din oraș a avut loc un miting la care au participat reprezentanți ai guvernului R. S. Cehoslovacie, ai organelor de partid și de stat regionale, raionale și orașului. Printre invitați se aflau Gh. Nițescu, ambasadorul R. P. României la Praga, lt. col. Petre Constantin, atașat militar și general-locotenent în rezervă Gheorghe Cosma, fost comandant al artileriei armatei a patra române care a participat la luptele de la Banska-Bystrica.

În cuvântarea rostită cu acest prilej, F. Krajeir, vicepreședinte al guvernului R.S.C., a subliniat rolul eliberator al armatelor sovietice și contribuția celor 16 divizii românești la nimicirea trupelor hitleriste și la eliberarea orașelor Zvolen și Banska-Bystrica.

Au luat apoi cuvântul V. S. Nikolaev, înscărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. la Praga. Gh. Nițescu, ambasadorul R.P. României la Praga a spus, printre altele: Luptele duse de trupele române, alături de armata sovietică, împotriva fascismului pe pământul Cehoslovaciei se înscriu pe linia tradiționalelor relații prietenești statornicite în-

tre popoarele noastre care au luptat de multe ori împotriva aceluiași dușman comun”. Pe teritoriul cehoslovac au luptat în războiul antihitlerist 248.430 de ostași români iar numărul celor căzuți s-a ridicat la peste 65.000 de oameni. Zona Banska-Bystrica a fost eliberată de corpurile 2 și 6 ale armatei a patra române și corpul 51 din armata 40-a sovietică.

În încheiere, asistența a aprobat trimiterea unor scrisori către C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Comitetului Central al Partidului Comunist din Slovacia, ambasadei U.R.S.S. și ambasadei R. P. Românie în R. S. Cehoslovacie.

Delegația română a făcut vizite la întreprinderile textile „Slovenka” din Banska-Bystrica, și la Comitetul Național al orașului. Simbatic, reprezentanții români au făcut o vizită la Comitetul național al regiunii Slovacia centrală unde general-locotenent în rezervă, Gheorghe Cosma, a înmănat un album cu fotografii al veteranilor din războiul antifascist, care au luptat pe pământul Cehoslovaciei, și un drapel românesc. El a transmis un salut populației regiunii Slovacia centrale și orașului Banska-Bystrica, în numele veteranilor români din războiul antifascist, prin intermediul ziarului regional „Smer” și al radiodifuziunii locale.

Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Chineze a sosit la Tirana

TIRANA 27 (Agerpres). — La 27 martie a sosit la Tirana o delegație a Partidului Comunist Chinez și a guvernului R. P. Chineze, condusă de Ciu En-lai.

Oaspeții au fost întâmpinați la aeroport de Enver Hoxha, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, și alți conducători de partid și de stat al R. P. Albaniei.

La 5 aprilie, la O. N. U.,

Prima sesiune a Comitetului pentru comerț și dezvoltare

NEW YORK 27 (Agerpres). — La sediul O.N.U. au fost comunicate principalele puncte ale ordinea de zi a primei sesiuni a Comitetului Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, organizat din 55 de membri și creat ca urmare a Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare de la Geneva.

Comitetul urmează să se întrunească la 5 aprilie.

Printre cele 14 puncte incluse pe agenda figurează: pregătiri inițiale în vederea celei de-a doua conferințe a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare ce va avea loc în anul 1966, delimitarea regulilor de procedură și termenilor de referință pentru comisiile subsidiare și alcătuirea programului de lucru pe anul 1965.

Comisiile subsidiare se vor ocupa de problemele articolelor de bază, manufacturate și de comerțul „invizibil” (taxele pentru transporturi maritime, taxele de asigurări etc.), precum și de problemele financiare legate de activitatea comercială.

Alte două comisii — una pentru prioritățile economico-comerciale și cealaltă pentru comerțul de tranzit al țărilor ce nu dispun de ieșire la mare — vor examina problemele ce intră în sfera lor de activitate.

S-a menționat că în cursul ultimei sesiuni ale diferitelor comisii economice regionale ale O.N.U. au fost discutate și analizate recomandările Conferinței pentru comerț și dezvoltare de la Geneva.

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA MARȘURILOR DE PRIMĂVARĂ

Zilele acestea, partizanii păcii din diverse țări vesteuropene desfășoară intense pregătiri în vederea organizării tradiționalelor marșuri de primăvară ale păcii.

În cadrul pregătirilor ce se fac în Germania occidentală, la Frankfurt pe Main s-a ținut, recent, o adunare a adversarilor înarmării atomice, la care cei prezenți au adresat populației R.F. Germane și, în primul rând tineretului vest-german, chemarea de a participa în număr cât mai mare la acțiunile ce se vor întreprinde în primăvara acestui an, împotriva pericolului unui război nuclear. Această adunare a fost precedată de o serie de alte manifestări, între care și cea din orașul Gelsenkirchen, prilejuită de deschiderea „Campaniei adversarilor armei atomice și pentru dezarmare”, la care au participat 3.000 de persoane și în cadrul căreia fostul șef al bisericilor din landul Hessen, Martin Niemöller, a criticat măsurile de „apărare pasivă” din R.F.G. și a cerut ca, „în locul cheltuielilor de miliarde pentru apărare pasivă, să se ducă o politică activă de pace”.

În legătură cu desfășurarea în R.F. Germană a marșurilor pentru pace din acest an, s-a stabilit ca acestea să aibă loc pe 15 trasee, între 17 și 19 aprilie. S-a prevăzut, totodată, organizarea unor demonstrații și mitinguri la Hamburg, Frankfurt pe Main,

Bremen, Hannover și în alte orașe din țară.

În Anglia, marșul păcii se va desfășura și anul acesta, ca de obicei, timp de trei zile, însă pe un traseu nou, care va începe din Naphill, va trece prin Ruislip și se va termina la Londra, în Trafalgar Square, unde va avea loc un miting. Naphill este o localitate situată la aproximativ 30 de mile depărtare de Londra, în care este instalat carterul general al Comandamentului de bombardiere al aviației britanice, iar Ruislip, localitate aflată pe traseu, este sediul Carterului general al celei de-a treia forțe aeriene” a Statelor Unite, staționată în Anglia.

Principala lozincă sub care se va desfășura marșul în Anglia a fost formulată de organizația „Campania pentru dezarmarea nucleară” astfel: „Noi întreprindem acest marș pentru a spune noului guvern: „Nu puteți avea în același timp o forță nucleară puternică și dezarmarea”. Criticând politica guvernului în problemele de armament și păcii, participanții la marș vor sprijini chemarea cuprinsă în declarația publicată, recent, în coloanele săptămânului „Sanity”, organul „Mișcării pentru dezarmare nucleară”, adresată de un grup de 32 deputați laburiști partizanilor dezarmării nucleare laburiști.

Amintind că, în manifestul electoral, partidul laburist s-a pronunțat împotriva deținerii de către

Anglia a armei nucleare, împotriva răspândirii acestei arme și împotriva creșterii forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O., autorii declarației subliniază că toți membrii partidului care trebuie să declare că așteaptă de la guvern acțiuni urgente în vederea trecerii în viață a obligațiilor asumate în timpul campaniei electorale.

Printre lozincile principale sub care se va desfășura marșul de anul acesta al partizanilor englezi ai dezarmării se remarcă, de asemenea, cererea de încetare a intervenției americane în Vietnam și pentru o reglementare politică în Vietnamul de sud, în conformitate cu interesele populației acestor țări.

Preconizând exercitarea unei presiuni cât mai susținute și viguroase asupra guvernului laburist, unii membri ai organizației „Campania pentru dezarmarea nucleară” au sugerat ideea întreprinderii unui marș suplimentar, în această primăvară, spre reședința de la țară a premierului Wilson — localitatea Chequers.

Pregătiri în vederea desfășurării marșurilor de primăvară ale păcii au loc, de asemenea, în Franța, Italia, Elveția, Belgia, Olanda, Danemarca, Norvegia, Suedia, S.U.A., Canada, Japonia, Australia etc. Sint prevăzute, totodată, manifestări comune în Franța, Elveția, R.F. Germană. La demonstrația care va avea loc în regi-

Plenara C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — La plenara C.C. al P.C.U.S., L. I. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., în numele prezidiului a prezentat raportul „Cu privire la măsurile urgente pentru dezvoltarea continuă a agriculturii sovietice”. După ce a relevat măsurile adoptate de plenara din noiembrie 1964 cu privire la unificarea organizațiilor de partid regionale și de ținut, raportorul a arătat că problema măsurilor urgente pentru dezvoltarea agriculturii a fost pusă în dezbaterile Comitetului Central datorită faptului că „în ultimii ani s-au semnalat lipsuri și greșeli importante în conducerea agriculturii”. „Agricultura noastră, a spus vorbitorul, prin înțeleg mers al evoluției istorice, și-a demonstrat forța sa vitală invincibilă. Sprijinindu-se pe sistemul socialist, partidul comunist a desfășurat o activitate considerabilă în vederea dezvoltării agriculturii”. Plenara C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1953, a elaborat o linie justă în domeniul agriculturii. Trebuie să spunem că atât timp cât hotărârile ei au fost traduse în viață, noi am înregistrat rezultate certe... Din păcate, însă, aceste rezultate pozitive nu au fost consolidate și dezvoltate mai departe... În timp ce până în 1959 se înregistra un avânt simțitor al agriculturii, în perioada care a urmat, aceasta a început, de fapt, să bată pasul pe loc”.

Vorbitorul a arătat că principalele cauze ale acestei situații sînt: „punct slab în conducerea agriculturii îl constituie faptul că cerințele legilor economice de dezvoltare a economiei socialiste erau luate în considerare în mod insuficient, iar uneori chiar erau nesocotite... O consolidare insuficientă cu măsuri necesare de ordin economic a vastelor sarcini ce se puneau în fața agriculturii... În mod practic s-a făcut foarte puțin pentru ridicarea nivelului tehnic al agriculturii, creșterea fertilității... În sfârșit, s-au semnalat lipsuri serioase în munca organelor de partid, de stat și agricole”.

În continuare, în raport, sînt expuse măsurile economice elaborate de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. îndreptate spre consolidarea organizatorice economice a colhozurilor și sovhozurilor.

Vorbitorul a arătat că trebuie folosiți pe larg stimulentele economice și morale, să se treacă „la planuri stabile de achiziții ale produselor agricole pe mai mulți ani”, să se organizeze și „achiziții pește plan în gospodăriile care vor avea un surplus de cereale marfă”, să se sporească prețurile de achiziție, „fără majorarea actualelor prețuri cu amănuntul la pine, crupe, carne și preparate din carne... În noul cincinal se prevede să fie învestite în colhozuri 71 miliarde ruble”.

În continuare, în raport, sînt expuse măsurile economice elaborate de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. îndreptate spre consolidarea organizatorice economice a colhozurilor și sovhozurilor.

Vorbitorul a arătat că trebuie folosiți pe larg stimulentele economice și morale, să se treacă „la planuri stabile de achiziții ale produselor agricole pe mai mulți ani”, să se organizeze și „achiziții pește plan în gospodăriile care vor avea un surplus de cereale marfă”, să se sporească prețurile de achiziție, „fără majorarea actualelor prețuri cu amănuntul la pine, crupe, carne și preparate din carne... În noul cincinal se prevede să fie învestite în colhozuri 71 miliarde ruble”.

Prezidiul Sovietului Suprem l-a numit pe V. Novikov ca vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Consiliului Superior al Economiei Naționale a U.R.S.S.

IN CITEVA RINDURI

● În stațiunea balneară argentiniană Mar del Plata s-a încheiat vineri cel de-al șaptelea festival internațional al filmului. Juriul a desemnat drept cel mai bun film prezentat, producția cinematografică italiană „Gil Indiferent” (Indifferenza) în regia lui Francesco Maselli. Regizorul român Francisc Munteanu a obținut un premiu special pentru filmul „La patru pași de infamie” (Ag.).

● Frantisek Hamouz, ministrul comerțului exterior al R.S. Cehoslovacie, a plecat într-o vizită la Bruxelles, în vederea unor convorbiri comerciale și politice cu ministrul comerțului exterior al Belgiei, M. Brasseur (Ceteka).

● La Geneva s-a deschis o expoziție de obiecte de artă populară românească și fotografii reprezentând aspecte variate ale vieții economice, sociale și culturale din R. P. Româna. Protecția de filme românești completează pentru publicul genevez imaginea construcțiilor industriale și de locuințe, progresele pe care România le-a realizat în toate domeniile de activitate. Expoziția se bucură de un interes deosebit. (Ag.).

● La Moscova s-a anunțat oficial că la alegerile în sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii care au avut loc între 14 și 21 martie în cele 15 republici sovietice, au participat 141.873.374 persoane, adică 99,93 la sută din numărul total al alegătorilor. În toate sovietele locale au fost aleși 2.010.303 deputați. (Ag.).

● Ieri a fost semnat la Praga un acord de colaborare în domeniul științei și tehnicii între Cehoslovacia și Italia.

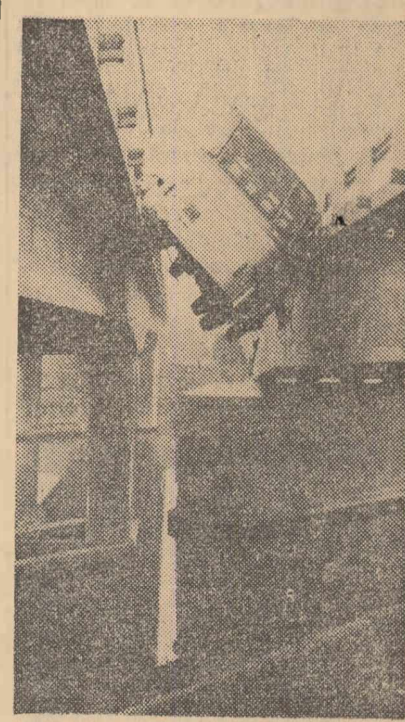
● Simbatic a fost semnat la Paris acordul tehnico-franco-sovietic referitor la colaborarea în domeniul televiziunii în culori pe baza sistemului francez Secan și a standardului corespunzător.

nească și fotografii reprezentând aspecte variate ale vieții economice, sociale și culturale din R. P. Româna. Protecția de filme românești completează pentru publicul genevez imaginea construcțiilor industriale și de locuințe, progresele pe care România le-a realizat în toate domeniile de activitate. Expoziția se bucură de un interes deosebit. (Ag.).

● La Moscova s-a anunțat oficial că la alegerile în sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii care au avut loc între 14 și 21 martie în cele 15 republici sovietice, au participat 141.873.374 persoane, adică 99,93 la sută din numărul total al alegătorilor. În toate sovietele locale au fost aleși 2.010.303 deputați. (Ag.).

● Ieri a fost semnat la Praga un acord de colaborare în domeniul științei și tehnicii între Cehoslovacia și Italia.

● Simbatic a fost semnat la Paris acordul tehnico-franco-sovietic referitor la colaborarea în domeniul televiziunii în culori pe baza sistemului francez Secan și a standardului corespunzător.

● Încercînd să evite un automobil implicat într-un accident, la Padova, pe șoseaua Milana-Veneția, un autobuz a sărit, ailele trecute, peste parapetul protector al soselei. O catastrofă a putut fi împiedicată numai prin faptul, că din întâmplare, autobuzul s-a răsturnat între două poduri, 13 pasageri au fost ușor răniți. Iată o imagine de la locul accidentului.